

Battaefsche vrienden-spieghel

Jan Sijwertsz Kolm

bron

Jan Sijwertsz Kolm, *Battaefsche vrienden-spieghel*. Gerrit H. van Breugel, Amsterdam 1615

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/kolm001batt01_01/colofon.php

Let op: werken die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn.

D'Edelen Erentfesten, wijsen, ende van yder gheliefden, Heer *Theodre Rodenburgh*, Ridder van d'Ordre vanden huysse van Borgonie. Mijnen hert-jonstige Heere, en Achtbaere Vrient.

N I E T sonder rechte verdiensten vverden V. E. D. toe-gheeygent, achtbaerder vvercken als dit mijn gheringh bevvarp, deur leer-giers ijver aengedronghen en Speel-wijs verthoont, V. E. D. die t'licht der Rijm-rijcke Cunste hebt, en overtreffelijck betoont: Waer van d'harten noch blyd'lijcken, vvt-schat'ren u faems glorie. Heeft my gheport, lae ghedvvonghen V. E. D. toe te eygenen dese mijne *Battaefsche Vrienden-Spieghel*, verhopende V. E. D. gunstelijck ontfangen sal t'goetvillige spruytken mijns prikkelende vlijt der Cunst-lievende bereytselen t'gheen V. E. D. vvert op-gheoffert vvt het staegh yverende Beecxken mijns on-versaede leer-lusten: En dienstelijcke buyght aen't Outaer uvvs in-gheboorne beleeftheden, ende recht-vvaerde t'loff te ghenieten der Redenrijcke Const-eyghenschap, vviens Tresoor in u bedaerde boesem huys vest, niet tvvijffelende, off mijn *Muses* teere Lootken, sal onder soo treflijcken bescherm-Heers Vleughen, vayligh-bevvandelen der spitse *Soyliste* vvegen ende niet schricken voor *Momus* berispende vvaen-weten VVenschende.

Mijn E. D. Heere:

d'Algunner V. E. D. gunt, t'gheen u gunt u hartgunstighe en dienst-vvillighe

Dienaer:

Ian Sievertsen Colm.

In Amsterdam desen 1. Mey, 1615.

***Tot den Cunst
Lievenden Leser.***

ICK was schreumigh dit wercxken, (off om met minder goetduncken te spreken, dese mijn bly-eyndende veerskens) int licht te laten comen, vermidts de recht reed'lijke onwaardighste acht en hun eyghen bedrijf. Maer vermits veelen my porden, beschaduw'den ick schreum, met een een gunstighe welduydingh ws bedaetde ghemoet, twelck ick van V. L. allen verwacht. Biddende alle Cunst-lievende *Battavieren* ende u ghy deught-rijcke *Amstelsche Heliconinnekens*, dat V. L. ghelieft t'soetste met een wel-tierigh Byken te aesen, wt een over-gunstigh ghemoet. Soo V. l. toch heedens daeghs ontelbaere keuren genieten onses *Battaefsche* g'lauriede *Poëten*: Tis Spieghel-wijs V. l. voorghebeelt, leerende Deucht boven de lichtvaerdighe Schoonheyte te verkiesen, weder so veel overmachts t'Kints Heerscherken, in bloedighe slavernye niet toelaten, en soo verwaende heyloose Ziel-schaed'lijke wercken daer deur aen te vanghen, en by verkeerden ijver begonnen. Aenvaert het V. l. soo danckbaerlijck ghedruckt, ghelijcket aenghenaem is gheweest alst V. l. Tonneelijck vertooghden den loff-waerden *Lavendel Camer. Wt Levender Ionst.* (Die'ck toewensch hun hartens wensch.) Soo vercrijgh ick t'geen ick verwacht.

Bemint de Waerheyte.

Sonnet.

OM t'juc van gril'ge Min, t'gevley zijns snood ontught
 Wraecx toght, de argelist, de laffe aert van vrouvven,
 Vervormde min in haet, een tuylingh, moord, ontrouwe,
 Berading, moed'vvils-staeck, becommer, vrees, en dught

De neigings vvispel-tuer, nu grimt, dan laght, nu sught,
 Bedaerde liefdes born, de vreuchde, en vveer rouvve,
 De vvisselende tijts, afbeelding, recht t'aenschouven
 Heeft *Sieverts*: cloecke rym, dool-hovigh t'saem gevluht

Woort-cierlijck, en zin-rijck, sang-soete maet gedichten,
 Op treffelijcke reen, so aerdiglijck gheleyt
 Dat leer-giers ijver hier, zijn lemmeet wel magh lighten,

Ick seyden meer, maer hy b'hoort niet te zijn gevleyt
 Dus schuw ick zijne lof in vvoord-lof te bedelven,
 VVaerom? vermits zijn *Musa* toont heur waerde selven.

Acuerdo Olvido.

Sonnet.***Ter Eer des Dichts.***

Ghelijck een Spieghel, wart ghestelt voor yders ooghen,
 Speel wijs, een Leerlijck werck, tot stichtingh, als gheschiet
 Hoe t'boos opset eens vrou kan teelen swaer verdriet
 Om dat d'opmerckers hun verhoeden na vermooghen

Oock recht trou vriendens plicht, ghy hier door tijts ghedooghen,
 Bepeylen mooght, soo wie wetend' voordachtich siet?
 Dies sy den Rijmers lof, en waerdigh oock t'gheniet
 Eens eer Crans, g'lijck die wt Pegasi beeck oyt sooghen,

Hoe nutlijck ist dat sulcx den mensch wart voorghebeelt
 Hoe noodigh ist dat sulcx staegh in ghedachten speelt,
 Een noodich nut ist recht insiend' de suyvre klaerheyt,

Dus Lesers zijt doch niet onachtsaem, wert beweeght,
 Tot Reden, u vernuft wel ernstelijck verleeght,
 Niet Moom'lijck, maer alleen, in God, Bemint de Waerheyt.

Wie faelt mach keeren.

Sonnet.

VVAer waere vrientschap is, besitmen niet als eyghen,
 Waer twee ghevrienden zijn is alles alghemeen,
 Twee zijn daer niet meer twee, maer beyd' te gader een;
 En tot elckanders nut goedwillich sy haer neyghen.

Noch tijdelijcken schat, noch goud noch silvre schijven
 Den eenen niet alleen den andren gund in nood,
 Maer selfs zijns harten lust, Wat segh ick? Jae de dood
 En mach de scheidsmā niet van waere vrunden blijven:

Diet Speelwijs lust te sien, kom herwaerts en aenschouwe
 Hoe dat den eenen vrient den andren helpt in rouwe
 Hoe dat den eenen trou des andren hulper is.

O Nederlandsche Jeught hebt niet soo lieff vercoren,
 Waerom ghy laeten soud een lieven vriend verloren
 Die boven alle goed seer dierbaer is ghewis.

Ghetrou altijd.

Sonnet.

GEen dinck bepeerelt meer, in vvyde vverelts ront,
 Dan deught: de deught teelt trou, de trou met deught vereenicht.
 De gulde Croon beheerscht, de mensch van schant-vleck reenicht
 Des yd'le schepsels clap, soms schepsels heyl vermond't,

Tot ziel-hayls achterdeel, maer trou de nutste vondt.
 Als Dichter deses wercx, voorbeelt met naecte claerheyt,
 Hoe nood de trou verclaert, eens, die *Bemint de VVaerheyt*:
 Geijvert door de deught, tot trou, in hooploosz stont.

Weert dit *Feronia*, in heughnis Tempel hechte,
 Tot terghe *Pijlades*, hy vvaerdste vrundt berechte,
 V rymer, *Mijrtis* Crans, ghy cloeck in spiegel stelt.

Den mensch, de trouwicheyt, dees *Italiaenschens* Heere:
Laselvae ziel tot schut, deugd-rijcke trou tot Eere:
 Vaeck vrous onnut geraes, Ziel-dragher neder velt.

P.V.Z. Sondich is den mensch.

Sonnets:**Op Ian Syvertsoon Kolms Treur en bly-Spel.**

VVilt ghy de weyflery der looser lichter Vrouwen
 Eens affgheschildert sien? soo doorsoeckt eens dit Boeck,
 T'welck als een spiegel u sal klaareljck en kloeck
 Al haer lichtveerdicheydt, en valscheyt doen aenschouwen.

Die die te recht bedenckt, sal hem by sulcken houwen
 Met wien dat hy ontsweeft de gramschap en de vloeck,
 Des ijverighen Godts, wel die: zijn ondersoek
 Min, als d'Ervaarentheyt van anderen vertrouwen

In t'stuck van Boeldery: dat meestendeel doch gheeft,
 Ellende, Ramp en smaat, waar deur men end'lingh leeft,
 In jammerlijcken staat, van buyten, en van binnen

Het Lichaam en de Gheest. Veneetsche *Cinthia*,
 Wat laat ghy hedensdaeghs al Susterlinghen na,
 Die immers alsoo slim bedrieghen die haar Minnen.

Vervolch.

Der Vrunden waare Liefd' en Aver-oude Trouw
 Is door Heer *Delio* an *Laselva* ghebleeken,
 In voeghen, dat ick niet vrymoedich dar wtspreken,
 Wat dat ick voor het hoogst', of voor het grootsten houw.

De broederlijcken Jonst of boosheyt vande Vrouw,
 Die verghen dorst an d'een, om d'ander te doorsteeken,
 Om dat hy was ghetrouwt, o spijt! o lust tot wreeken:
 Hoe haast, maar meest te laat, soo baar gy het berouw.

De schalcke *Cinthia* soo knap als sy maar hoort
 De looghentijing straat-maar, van d'onghedoode Moort,
 Claaght sy den Moorder an, en leyt hem valsche laghen.

O dubbelheyt deurtrapt: Wee hem die licht ghelooft,
 Leest met op-merck, en vlecht een Lauwer-crans om t'hooft
 Des Duytschen Rijmers, dies met eeren wel mach draghen.

G.A. in Brederode. T'kan verkeeren.

Eer-dicht.

Berst wt ghedwonghen *Nymph*,
Ey gheest vlieght na *Olimph*,
Menght blom en cruyt te saem,
Iuycht wt ghy snelle Faem,

Nieu clinckende gheclanck,
Tot noch toe in bedvvanck,
Worden door spits vernuft,
Al'tsaem sy onversuft,

Een Spieghel ghy ons stelt,
Recht ieder een toespelt,
Het beste van tvvee quaen,

En der Ouden vermaen,
Yeveren nae de Deucht,
T'ontvlien t'quaet als gy meucht,

Iuycht Emstelsche *Cirenen*,
En haelt een Lauren Hoet,
Alst, Myrt, en Balsem soet,
Nu langhs de Aerde henen,

Speelt op u Fluyt *Silenen*,
Iliades ghevaen,
Van u nu gans ontdaen,
Een loff-Liet u verleenen:

Rijcklijck met reen verciert,
Toch trouvve Vrienden viert,
Soeckt altijt te verkiesen,

Ons ghy te achten ,, leert
Oock t'goet te vvachten ,, leert
Nummer laet liefv vriesen.

I.R.

Eers Clinck-dicht.

Comt Reden-rijcke Maegt, vlecht Zeges Crans ter eeren,
Een reyn Cunst-lievent hart, die rechte Waerheyt Mint:
Vwel-bespraecckte gaef, hy met Levendel bint,
Het nutste gheen ons sticht, tis deught met vreught te leeren.

Cunst-sin-rijcke Poet, die t'wanckelbaer verkeer en
 Van d'onghestade Eeuw affschildert hier int licht,
 Door een ghetrouwe vrient, die zijn vrient door vrients plicht
 Ghetrouw in Liefde is, strijdt teghen t'boos begheeren.

Dees lichte Cinthia: niet een vermomt ghelaet
 Ontsteeckt de harten gh'lijck Ethna int branden staet,
 Doch neemt een Delio, die d'Oogh-lust had vercoren,

Maer als t'vernoeghde hart die Courtisaen versmaet,
Meent door Leselvaes hulp te speelen sulck een daet
Dat beyd' haer leven endt. maer t'quaet doet haer selfs smooeren.

Dient om beter

Mey-Liedt,**Op de Voyce: E ce Mars, &c.**

REyt nu Amstelsche *Heliconinnen*
 Maya Loff,
Philomela dient *Dianinnen*
 t'Wilde Hoff,
 Satiers *Pan* // queelt nu van
 Die so soet // het Harder Pijppen voet
 Wat chieren can.
Mayas vreucht // frissche Jeucht,
 Doet nu eer // tis *Cupidos* begheer
 t'Gaet *Venus* an.

Lockende gaile diertjens u tongen
 t'Al verlust,
 Daer d'ontelbaer stemmetjens songen
 dG'liever kust,
Muses sanck // soet gheclanck,
 Byde Son // *Orptheo, Helicon*
 O duert soo lanck.
Mayas vreucht // frissche Jeucht,
 Doet nu eer // tis *Cupidos* begheer,
 Deur Mins dwanck.

Luystert, hoort de *Nayadekens* woelen
 t'Boom-rijck deur,
 Alsse de bloeyende *Aura* ghevoelen
 Lieve gheur,
 Lenten kust // hart en lust,
 Zoo ghy wilt // alst lieve Harder gilt
 tLeeft onghelust:
Mayas vreucht // frissche Jeucht
 Doet nu eer // tis *Cupidos* begheer
 Vrou *Cypre* rust.

Rust inde schoot van *Flora* coleurig
 Bloemen Crans,
 Roept nu *Bataefse* maegdekens keurig
 Swiert ten dans,
Hebe treet // maeckt u reet
 Spoet u dus, het loonen wert een kus
 Daer wacht u weet,
Mayas vreucht // frissche Jeucht
 Doet nu eer // tis *Cupidos* begheer
 Die d'Liefd bestaat.

PRINCE.

Soo dan Princesgens onder de Linden
 d'Jeught vant Jaer
 Wy aen u Poesele Caecxkens ghevinden
 Wel is waer,

Port u vlijdt // gunt de tijdt
Met ghenoegh // in alder eeren voegh,
Dus t'recht belijdt,
Mayas vreucht // frissche Jeucht
Doet nu eer // tis Cupidos begheer
O soete strijdt

EYNDE.

Anno 1615. Bemint de waerheyt.

d'Inhout des Spels.

VVY sullen V. L. de spit-sinnighe lust-grendels doen openen, ende met desen wacker maken, int cort verhalen d'gront ende Inhout onses Trage Comedie.

d'Veneetiaensche *Cinthia*, alle andere treflijcke Pack-draghers van't dolereuse Min-ampt, afgeschapt hebbende: Behalven *Delio*, die sy svvoer alleen ghetrou deur de Liefd te beyden, dit druet de vervvonnen François, vviens aenvangh al te vvoest en ijdel scheen.

Nae seker tijt van Iaren versleten vvas, de spaer-vvaerde tijt tusschen den Ridder *Delio*, met de *Courtisaene*, doen geschat d'eenighe *Phoenix* der Italianen, zijn de voorst' der *Signorye* vvt jammer bevveeght, hebbent deur vvijs en deftich beleyt, soo vvijs ghebracht, dat *Delio* verghetende d'lichtvaerdighe schoonheyt, Zijn trou wet'lijck overgeeft aen een van staets ghelijck, Machtighe Princesse tot *Veneetia*. *Laselua* brandende Mins prickelinghen, leeft in svvaere passie. *Cinthia* deur t'Gherucht hoorend' dat *Delio* heur verlaten heeft, verandert heur veurighe gheneghentheyden in een dood'lijcken haet, soeckt deur zijn besten Vrient *Laselva*: *Delio* te vermoorden, t'vvelck hy, al te vart in blinde slaverny vervvonnen zijnde, heur be-belooft, en aen-neemt. Hier strijt Vrients plicht, en der Vrouvven lieffde te samen, eyndelingh ten goeden beleyt is den *Laselva* tot zijn beminde *Delio* ghegaen, hem veyn-

sende te vertrecken, vvert beticht van ander svvaerheden, vvt beroeren zijns vvesens, gheeft den Godloosen eysch der vrouvven te kennen.

Sy besluuten t'zijn besten een valsche Camp, en laeten t'Gerucht svveyen oft also geschiet vvaer. *Laselua* comt bedect binnen: *Delio* heym'lijck vertrect. *Cinthia* niet anders vvetent als t'volbrochte feyt, merckende der Veneetianen ghelijck bedroeven, gaetet heym'lick aenbrenghen, ende doet *Laselva* t'haren huuse ontbieden, en vanghen. Hy siende deur de Vrou nu opt hoogst' soo schelms verraden te zijn, kent door vvee-moen schult, en vvert ter doot veroordeelt, maer door *Delio* verlost.

Biddende den Eersamen toehoorder ons Cunst-lievent voorstel ten goeden op te nemen, t'gheen leer'lijck leert. de eerst-tuylende Minne, soo veel overmachts niet te vergunnen, en soo vervvaent de verganckelijcke schoonheyt der glorieusen verderfflicken toe-val, boven de Deucht te-laten heerschen, maer volghen ons Regeltjen daerop gesteldt:

**Leert van twee quaen te kiezen t'best,
Het swaerst sal t'meest doch weghen t'lest.**

Biddende V. L. vergunt ons dyn ijverigh op-mercken, gherechte lust tot her-kauvvingh der gheduyde Reden, snoert u ijdeltuytighe Exter-tongetjens, die dick op alle mercten vvt-munten, datje van dier mis-noeghen gheen vroeghe lootingh cryght. Nu hier *VVt Levender Ionste*, *VVy* beghinnen

EYNDE.

Bemint de waerheyt.

Personagien van dese Trage-Comedie.

Cinthia verlief op Delio, ende haet Laselva.
Dondalfado, Een Edelman vvt Hispaenien.
Laselva een Frans Edelman verlief op Cinthia.
Mesisterna, een Dienaer van Delio.
Delio, een Veneetiaens Adel, versot op de lichte schoonheyt van Cinthia.
Sargeant Mayoor over de gaerde ofte Wacht
Signoor Rodrigo, een der voorste vande Signorie.
Sr. Anthonio, Edelman tot Veneetia.
De Cameniere van Cinthia.
Laurentia, een jonghe Ioffer trouwende aen Delio.
Den ouden Rijchaert, Rechter tot Veneetia.
Den Knecht van Sr. Rodrigo.
T'gherucht, ofte Maer-vercondinghe.
Sr. Mariole del Poette.
Thoren-Wachter opt Palleys.
Den waert daer Delio comt ter Herberghe.

Eynde der Parsonagien.

Eerste Handeling

Eerste Wtcoemste.

Cynthia verhandelt door't in-beelden des drooms, als off heur Lieff Delio met gheveynsde Min, de vaerdy al te hoog voor wijl, te ghenieten socht.

Cynthia:

Ist waenweets ijver ijdel schim en schaeu gelijk
De licht verdreven vvint, al mijn versturven Rijck
Ist proeff van trouheys trou, ist lockraen Ziels ghevveten,
VVaer toe dan hartloos vvicht soo veel onnuts versleten?
Ist maer de Ruyv'ste schets, ontvvarps onsekerhey
Heb ick daerop mijn heyls verkiesingh opghehey?
Te vry opt schoon vermomt van sants verstoven gronden

So bont noyt bondigh vvoort vvt sulcke achtbaer monden
So vvist noyt vvissens recht, t'gheen hart en Ziel besat
En gaft al over aen mijn vvtghekeurde schat,
Die kiese schoon-siect niet volcomen groote prachten:
VVt onverstant gedreijcht, t'onwis voor vviss te achten.
Hier gouerneert de keur, dats s'Werelts vvvel-gemaect
VVt-mutichst die by dien vervvisselingh versaect,
Al and're daer het Hoff's oncing'lingh by cost baren
De valsche achterclap in groene *Lentens* Iaren.

Maer hoe ict put te diep, en laster over t'recht
Beschuldigh in mijn gheest de aldertrouste knecht
De grootshey van zijn staet, sal nemmermeer gedoogen
Siende de branden vvt s'harts booden door de ooghen
Isser te vinden treck off teecken sonder schijn.

Delio. Sult ghy mijn den rechten Bruyd'gom zijn?
 Isser te vasten sterckt uyt Lieffden roem te bouwven,
 Mach *Venus* Ionghen Soon *Venetia* vertrouwen
 De Seignorie van hoogh Adeldom te bet,
 Waer min Cunst-minnigh sal't vermoghen sonder Wet
 Groot-maken, en voor sulcx zijn Altaren te vvyen,
 VVt natuers eyghen ghift die by de Prophecyen
Italia te lot gheviel, en machtigh hout.

Ghelijckmen op den toets t'al-lievent roode gout
 t'Veermeerster Cruyt, bedrochs na nichte claer doet proeven
 Vermoet ick deur de Goon. My niet sy tot behoeven
 Na dien ick recht bedenck vvat suycker-soete reen
 VVat Roose-lippen Dou, bevende met ghevveen
 VVt diepe suchten die t'gants inghevvant ontroeden:
 En als ghelijck verbaest stock-stil de reden snoerden,
 Ver opghetoghen boven alle gheesten g'loor:
 Opt Diamanten vvelf des hooghe Hemels Choor.
 VVaerop mijn werelts Prins tracht over hooch ten top
 Des branden *Ethnas*, veur een Lieff te vliegghen op.

Betichte dartzelheytjens vvaer zijn nu vervloghen,
 T'beroersel schrael en damp der sinnen opghetoghen?
 De schrick vvensch des onforms verwaende setels-trap
 Om vals vveer-spoockery, heel sonder eyghenschap
 VVt vvaere vindingh dat noch achterclap sou bijnen,
 Doet ghy ô heyle Deucht te niet, en overschijnen
 t'Al-suyver licht, g'lijckt root des Tytons Poesle vrou,
 Nyp-oogigh, biet heur strael, die sy te noode sou
 Versluytren, en de smoock der Christalijne hoven,
 Met lieffelijcke spreng natuerlijck nat bestoven,
 Deurviert het blicker-starretgen uyt d'Oosten root
 En licht het blauvve cleet van d'Aertse vvyde Cloot.
Cynthia: Arm, nut dienst den Hemel biet u gaven,
Veneetiaensche Perl, u vvaerde gheest te laven

Met troost, en vvanhoopt doch nu geenichsins, de man
Is van u levent doot, en eeuuvigh inden ban
Die d'aldersvvaerst is grootst, Ia levent-loose schricken.

Dondalf.

Nau tvveemael oogenblicx saeghdy daer heden blicken
Aurora, ons vry vvis bodinne uyt-ghespeurt,
Diet bruyn nacht-hanghsel neven d'Horisont verscheurt,
En openbaert ons t'licht, Sons reyse is voor handen:
Madamma: vvat voor-over dringhent fel van branden
Iaecht u dus eenigh met de krieck van kennich licht
Nae buyten, om u vrients of vriendelijck ghesicht
Vant clinckent overtolgh.

Cinthia

V grootst van niet voldoen mijn eergiers plicht te boeten
Noch t'snijdigh vvoort met geen vveer-coosery versoeten
Vertreckt ons Ridder

Dondalf.

Hoe veeren tis mijn sin
Hoe? vvast gheen *Cortisaen* en by verstant, gheen Min
En dvvongh soo trotsen Maecht op dees onveyle vveghen
Me Vrouvve: Alles tot u dienstbaerheyte gheneghen
Ghedooght dan schoone dat ick u verselschap doe.

Cinthia

Verschoont mijn teedre Ieucht, licht quaemt my niet ten goe
Stoutmoedich Ridder, breect u Godloos straf betichten
Die hier uyt vveemoed comt zijn droefheyte verlichten
Van sulcx soo zijnt ghetuygh den Hemel vvijnt ontspant
Met tintel-loov'ren so ontelbaer omgherant,
Rechts tuygers van mijn Ziels oorsaken, dus gy Heeren
Vertrect.

Laselva.

Tis heylich dat u Godheyte soect te eeren,
Vermoghen hemels Licht sent my een vvisse kunt,
De toetster mijns ghemoets, oft rechtlijck is ghemunt
Op sterffelijcke ons ghemeen gheboren staten,
So is my dit ghesicht nau menschlijck om verlaten
Ha! g'luckigh zijt ghy Helt die sulcken bral, Ia roos,
T'hart recht vervvonnen hebt, de minste gunst altoos
Diaeninne vvaerdy anders vry ghesint, Ick achtse

Gheen Aertse Vrouw. Verhuyst Goddin belachtse,
Die Sotlijck nae een Rijck hun alte-hoogh verspien:
VVy die onvvaerdich zijn u zolen nae te sien,
Goddinne vvijs.

Dondalf.

Hoe ist mijn Heer ghevalligheden?
En d'glorie trappen zijn al lichter te betreden
Als ghy t'stuck aenneemt *Cinthiana* is dies vvaert
De Laure Crans van't schoon.

Laselva.

Iae schoonste vander Aert:
Dondalfado t'gheen ghy misschien hier laect, der Vrouwen
VVtbindighe vvaerdy, verkiest die vry te houwen,
Ick gh'looft volcomen.

Dondalf.

Nou, vvy laetent daer te neer,
Ghy lastert menich, off verheft dees veel te seer,
Die van een laghen stam in cleynheyt is gheboren,
d'Italiaensche Edelheydt verspoghen t'hooren
En gans tot niet ghedruet.

Laselva.

Ioffrouwe die het halff benevelt Wout
VVt gratie crachten van de schoone ooghen hout,
Deurglinstert vvelcx opclaerde goude frisheys vieren,
Doet t'Meys ghevoghelt dus eenstemmigh tierelieren,
In s'Hemels eer.

Cinthia

Ick bid. Laet my doch sonder moeyen
Trect nae u beter nut: t'hart sal *In Liefde Bloeyen*,
Versmaet u minder dus met spotternijen niet.

Laselva.

So straft den Hemel my met d'aldersvvaerst verdriet.
Ay! Laura; saeghdy in de onghemeene vlammen,
Ghy sout om vrij versoeck u aldus niet vergrammen.
Neen gy Princesge blijft in vreen, u sin volmaect
heb ick in g'luckigh uer ong'luck des Vrous geraect
Versacht den Hemel met vvaerteeckens van mijn nooden

Dondalf.

Vvat averechtse buy is met ons hier ghevlooden?
Ist bitsigh strijden: Nau een halver stont gheleen
So daetlijck zijn vvy van *Sant Marco* affghetreen,
Ghevinden vvonder.

Laselva.

Dan Voochdes als vry Goddinne
Son, Phenix, Perl bemint opt hoochste van mijn sinne
 Vermits ghy vveyg'rich onheleghentheyte stelt voor
 Steur ick t'vergroenen by u lieve sinnen Choor
 Om duysent saken niet: Siende u als t'onvreden
 Biddende hoogste mijns vrij-porringh sonder reden
 Ten goeden op-neemt, en voorspoedich sy u reijs,
 t'Goet-duydich hart is t'lest ick voor een glorie eijs,
 Een heusse afscheyt van u veylichlijck te laten.

In.**Dondalf**

Praetighe hoovaerd' dit trotseert ons vvtter-maten,
 VVelcx vvervvechs evel heeft u dus t'ontij ghehaelt?
 Ghy't een de vveytste Eel, met grimmer oogh bestraelt
 En breect meer aenspraecx die ghy van soo vvelgeachten
 Int minst niet vvaerdich zijt, genieten, noch te vvachten
 De cleynste diensten om u dvvarse stuere vlaech.

Cinthia

V onghereghelt fel en snijdich my een plaech,
 Behoet my *Palladi*, om danck en eers volharden
 My t'minste niet en creun, al mocht t'jongh harte warden
 Gheley-strict deur een quae beroemer sonder daet:
 Daer ijeders tijt in vrient en vijandy bestaet.
Dondalfado! vvat oorsaect u spijt inghebeten?

Dondalf

Onsalighe! vvaer toe, is veel onnuts versleten?
 Ghy sprockelt my u grimmich heden aenden dans:
 En bietse bitsich vvt, dartele Vrou; nochtans,
 Sal't u ten grootsten niet ghelucken, by u vvaenen:
 Off ghy't beguychelt vol-ghecropte bolle traenen
 Tis var van t'beste by die rechte VVaerheyt Mint,
 Soo ick vvt Cranckheyt deur de Passie als ontsint
 Gedvvongen ben ter forts. En of ghy nu most smaken
 Een saemich deur ghevvelt, de straffen der oorsaken:
 Nijdighe Vijandin van mijn gheboorten heijl,
 Vaerdicht u my ter vvil: De Paden zijn soo veijl,
 Voor Dondalfado. Om u trots in smaet te keeren.

Cinthia

Sout ghy u groots geslacht schantvleckich dus onteeren
 Seght vvrevelmoedich stout onvoelich mensch indien
 Traen-tochten breken t'hart, siet met ghebooghen knien
 V nedrighe Slavin: ootmoedich u ghevallen
 Dat ghy deur t'onrecht niet het recht doet overstallen
 So oyt u hart aen my versocht de vvaere deucht.

Dondalf.

Ha! duysentmael te veel verbrande lichte leucht,
 Dit sult ghy noch opt ent met vvreetheyt wreet beclagen
 Licht aerdich vaerdich om onvvaerdigh vvelbehagen
 Te siften op u zy uyt soo veel slaverny
 Ha! Tijran, noyt had naem, hart-vvillich om de vry
 Gheboren, so met vals bebloemde blauwe leughen
 Te leyden onder t'vast ghevvelvt van hun vermeughen,
 Daer zijnde al te diep verhuyst u lichte Min
 So Godloos en vervloecct.

Cinthia

D'vvijl opghesteghen sin
 Dus brandich metter ijel stijcht boven vvijshyts vveghen,
 Soo rammelt henen.

Dondalf.

Mo! vvat drommel hebjer teghen
 Ist onvvaer? biste proy veel lichter als d'ontrou,
Dondalfado breect aff, de vvinst verlies gy nou
 Teghen u onghevoel, mijn gramme geest te steuren
 Ghedenct ons *Cinthia*: Loopt u t'leyt ront te veuren.

Mesister

Maer hoe mijn Heer, en zijt ghy nergens by geval?

Cinthia

Die ruste mist, mist zijn tijts Lenten tier en al.

Mesister

K'en weet waer soecken of hier vvel te pas te blijven,
 Heer *Delio*.

Cinthia

Mijn knaep, vvat oorsaect u bedrijven?
 Ghy dus beteutelt suff verbaest zijt hier ghepaelt

Mesister

Ick ben van *Delio* den Ridder affghedvvaelt,
 VViens voorneem vvas na t'wilt te porren inden morgen
 Nu mist hy d'hont, en ick stae vast in duysent sorgen
 Ay Ioffrou heb gy oock vernomen soo een Heer?

Cinthia

Onnoosle treurt niet: Al jou best as man tijt vveer

Nae Duyn-kant op ick sal de hont hier voor u hoeden.

Mesister

Vont hy my sonder d'Hont, dat nam hy niet ten goeden
Ick vveet vvat dencken.

Cinthia

Seght u grootste Prins hoe dat
Een Dochter hem ten dienst de Winde heeft ghevat:
Siet ghy fluxx ijligh om, hier sult ghy ons tsaem vinden.

Mesister

Tis sulcken vvilden schelm. Ay laet hem niet ontbinden
Ay luffrouw vvat ick denck, gy scheert me byde kant,

Cinthia

Ach vvist gy t'recht geheym. O kinderlijck verstant
Zijt seker, doet my t'snoer, hier sal ick duldich beyden.

Mesister

Raetsaem Princesse laet u gunst en lieffde leyden
En hout t'bint vast doch vvel ghesloten aen ons biest.

Cinthia

K'looff tveen vvaerdy by dien't van mijnder hant verliest
Gau om dan.

Mesister

VVel.

Cinthia

Ach leyt! hiers nu vvs Heers gevangen
Die hout u spraekloos Dier, deur ijverich verlanghen
Om comen tot de vvensch, die my soo dick ontbrack
Nu speelt my inden sin vvat daer de Dienaer sprack
Onvvetent vvt een vrees, t'vetroude te bevvisen,
Dat gunst en Lieffde my leyden vvou sonder missen
Aen vverrelts over-rijcx, rijcken, van vvaerde Eer,
Hoe toeft u blinde vvoort opt middel open zeer?
Mijns harts, juyst met ghemete maet vvel effen,
En quam ons by gheval bey *Delio* te treffen,
Vervvondert zijnde hoe ick aent viervoet gheraeck,
Siet zijn Slavinne vviens ooghscheelen ick bevvaeck,
VViens schreden ick beperck deur sorgh van leyt verliesen
Deur liefd' ghebiet my nummer ander te verkiesen
Niet min ô glorie Son voldoet hy t'eel-harts plicht,
Hoogh *Phoebe!* zijt mijn tuygh, vviens stralent aengesicht
De VVerelt overschrijt, nu zijt met sachte banden
Ghy brandent hart ghesust, duyct onder sulcke handen
Stom Dier, die u Heers g'Laurierde vvensch, la dat
Mijn menschelijcke gheest yets Helicons besat,

Op d'hooch *Olimp* verbraeft, had Setel en vvoonstede,
Daer vvaert gy vvoocht so flux mijn Ridder *van* nu heden.

t'Ghepeys, som druck, som vreucht, breect sluymering en scheurt
Slaeps naere droomen, quict mijn harte, of zijn beurt
Vant gult gheluck verviel, nae trouvve dienst bereijcken:
Soo merckelijck beset met t'aldervviste teijcken.

**Liedeken:
Op de Stem,
De Tiereliere dart'le Diere, &c.**

VVT Levendighe Ionst en glorie
Sal mijn Ziel,
t'Rijck nummer vlucht en van Memorie
Oft gheviel:
Van d'Hooghsten Heyligh, deur ghevoegh
Te verbannen al t'verniel
Dat mijn Zieltgen loegh.

Blosende *Titons*-schoone *Goddinne*
Chiert nu d'Eer,
Leystarrigh: kunt soo veel diensten winnen
Als mijn Heer.
Nu harwaerts komt begroet en soet:
V deurvrolijct Licht stuert neer
Daer hy boeten moet.

Italiaensche voorste der Helden,
Die mijn Hart
Doet, u vermoghen wondren spelden
En soo vart:
Deur opghetoghen, vreuchden van
t'Aldergroenste wt de smart
Dat verjeuchden kan.

Prins, die my gantz verwonnen, voorbeelde
Hoe nae druck:
Lichtelijck viert een voncxken van weelde
Heyligh Luck,
Comt op ghy vint verslaghen, Ach!
Mijn hart, Liefds rooff en pluck
Soo't u hagen mach.

Delio roept van binnen.

Hoe *Mesister na* hou.

Cinthia

Daer roert een *Nectar* mont.

T'is *Delio*: mijn Lieff, nu soect hy nae zijn Hont
Vrou *Cipria*, gheleyt hem hervvaerts.

Delio.

Dat u t'plaghen

Allecto slae, t'greetichste nu vant jaghen
Is met de moeyt lief-lecker Wildt ontreen
Mijn soete Ernst. Daer's hoop van Adel heen,
Voor ons, de buyt int haper-vlecht te stroopen.

Cinthia

Vermerct de kuntschap, en de oude deucht haer oopen
Mijn stomme biest. V Heer.

Delio.

O Baeck mijns Ziel!

De Aerde sy te heyl, g'luck-salich dat gheviel
Gheloutert licht, dat ick u onvermoede claeerheyd,
Sie met de Brack: belast soo vast Bemint de Waerheyd.
Tot vvelstant die'ck me Vrou noch niet vergolden heb.
Soo dubbel-voudich gh'lijck ick daed'lijck onderschep
Dat u deuchtrijcke ziel t'schoonwaardich comt verschoonen
Met moeyelijck belet, t'staet bondich te beloonen:
My: vvaerde duysent schoon. My: *Florentijnsche* Ceur,
Creteensche-Minos Kint. Var gaet ghy t'Ray-spel veur
Der *Thehens* roembaer vvijs, t'cunst-Ioffer-Choor t'*Atheene*
Passeert de Griecxsche Star, de vviijt-vermaert *Heleene*,
Prapiteeles, V Rijck g'laurierde niet en heeft
VVtdruckelijck dat Keurich in mijn schoonste leeft
Napolitaensche. Laet u vviijt-beroepen spelen,
Hier's een *Diaensche* Nymph, besitster aller deelen
Ver boven. Hoe comt lieve vvaerde Maecht?
Dat ghy verbaest stock-stil u t'Roose bloos ontjaecht.
Van t'hooch Tonneel der bly coleurde schoone kaecken
VVaer zijnd' *Natuera* sou haer Cunst daerby volmaecken
Opt Christalijn ghevvelff der Goden vvoon-stadt daer
In *Iupijns* Zaelen heeft den *Mulciber*: Soo claer
Ghedreven t'lief ghestreng des Moeders aller dinghen

Gedreven t'lief gestreng des Moeders aller dinghen,
 Voor ons t'vry soet gevvelt vvtduydelyck doen singen,
 VV d'open Hemel deur een dichte gulden Dou.
 Hebe vervolchse die bevvaertse int ghebou.
 Voort borgers ampt die met Vrou *Venus* eens verdragen,
 VViens soete sachte dienst is vol met oorloff dagen
 Mijn *Cinthiana* vvict met neer-gevveynt gesicht,
 VVat druck de teedre geest, Ay schoone onderricht
 V trouvve Lieff.

Cinthia

Niets Heer, t'zijn verssche beuselinghen
 VVroegende, die t'gemoet met neue vvvont bespringen

Delio.

Hoe dat, van vvien?

Cinthia

T'vvas *Dondalfado* die my juyst
 Bejehent heeft met lasterlijcke reen becruyt,
 Vant oude stuck, beroerde door gevveldich schijnen
 En dreygementen groff: mijn harte vol van pijnen
 Onsette my de komst vvs Dienaers lief vvel drae,
 Doch niet verhoopt.

Delio.

t'Beroert my als u schae.
 Lieve Goddin rust neer, en stilt vveemoedich duchten
 Met vveynich loffs. *Cypres* vvtstroyt hy sulcke Vruchten
 Die smooeren ondert blat van elck misprijsent feyt,

Wz.

VViens dolle moet voor vvt den Lootsman *Charon* beyt
 Van over langh.

Mesister

Mijn Heer, Amy! ick ben verslaghen,
 En moed' gherent.

Delio.

T'vvas nau, hoe tLicht vvs oogen sagen
 Recht vvulpse bengel diet met tuylery vermalt.

Cinthia

Verschoont my Heer.

Delio.

Mijn lief, flux brengtse int gestalt
 En vvacht u naermaels: Tis een dartelheen der boeven.

Cinthia

T'verliesen van dit biest mijn harte doet bedroeven
 Hoe vvillich buych ick ondert Slaefs verlegen vverck
 V hoederin te zijn: Al vvaerdy my te sterck
 VVt oorsaeck also lang u dese handen binden

VVast arme hart gerust mijn vverrelts Prins te vinden
 Lieve *Delio*. Ay! mijn Vorstelijke min,
 Svvaermoedich teutert my beroerich inde sin
 VVt droom verschenen, dat my d'le ster nacht liet vvaken
 En dreef my veur de crieck, des daegs buyten de daken
Veneetia. Al murmurerent droef en gram,
 Hoe dat een spiere vvitte Tortel-duyf my nam
 De schoone Valck, rechts so ick hem in rechte vveelde
 Had aengevvent, die lockse vvijs de proy ontstreeelde,
 En voerden bints-vvijs op heur hooge vaste slach,
 Flux vvakent hiel my niet: Aensiede nacht noch dach,
 Heb reuckloos half ontvveyt, my op den tril begeven.
 Dickvviils herhalent so vast inden sin gevvreven,
 Moedighe Ridder ghy zijt d'Valck.

Delio.

Soo niet me Vrou.
 T'vvas Eereeloos. ho! Neen die bind' ick aen mijn trou.
 So niet mijn harts Altaer, vlam-yvrich zydy binnen
 Der Zielen beeltenis, om Eeuvvigh te beminnen:
 En rijck-lijck dat u mocht ontbreken schoon *Diaen*.
 Neemt dubbel over dat opt braefste mach bestaen
 Tis al voor mijn Vriendin, en vvilt gheslacht gebeden
 Na-maechschap dienen, deur liefs yverige reden:
 Dat ghy mocht vvarden mijn gevvenschte Bruyt in pracht
 Van volle heerlijkheyt, by t'groote Hoff geacht,
 Dat vvaer mijn keur, vvvel reyne Keur-vorstin der Aerden
 Wien quamer die het lot, vvs mogents sou vervvaerden.
 Neen *Cinthiana*. Droomt ghenoechlijck onbevreesst,
 Verbant die fantasy, en lusteloose gheest,
 De Ridder is voor u, verginct vvt u betuygen
 Dit tuycht mijn ziel dat voor de grimmer vvetten buygen
 Ons Hemel vvaert gesin, noot-baken tot den plant
 Vergelden naecte dienst, var buyten ons verstant.

Cinthia

Geen af-zijn koelt de vlam, die g'rechtlijc liefd van harten

Delio.

Diet spreek-vvoort eerst mael vant vvtborteldent vvvel darten
 t'Quam noyt in vaste reen, oft vvaere deucht ghelijck.

Cinthia

Nummer ghevalt my vreucht, ten schiede ons tot rijk
 Cloeckmoedich Helt, de borst tuycht alles goets u voren,
 Hier is u trou Slavin tot sulcke dienst gheboren
 Die nummer climt soo braef, off eelder zydy vvaert
 VVt voordienst, dats een overtreffelijcker Aert,
 Groot-makend' u beruchte Ridderlijcke daden
 De armen dieder noyt met ijdel Hoff's ghevvaghen
 Alleen gherusten.

Delio.

Dees, connen dan soo veel meer,
 De Ridderschap ter zy. Vrou *Venus* soete leer,
 Met meerder rust Goddin aflucken, Iae ghenieten
 Soo'n rijc-gevvenschte Born, wiens Christal oogen vlieten
 Op mijn verdorde Borst, laeft. Nutlijck so veel goets
 So t'goedich volcht, nu by gheval vvat soets
 Verstarct de svvackheyt, die van t'blye licht versteect,
 Vol bange suchten bangh, dat hart en Palme breect,
 Iae mortelt nae ghevvisse duysent varsse vreesen,
 Dit can u heylsaem licht aff breken en gheneesen:
 Ay! *Cinthia*, een ooghs-opslach Cruel Goddin.
 En meuchdy vvt mijn hart noch vol-ghecropte sin
 Vvat dienstighe Goddin ghelieft ons hier te Landen?
 Rechts als de brandent *Sol*, schuyft boven d'Aertse randen
 Zijn crachtich Hooft, dees vvech verdeelt ons van
 t'Meer bruysigh dor, en leyt ons ginder an
 t'Lief-luchtich groen: daervoor vvel ontelbaere tonghen
 Met hulp des Nachtegaels, den blijen *Echo* songhen,
 Treen vvy daer naeder.

Cinthia

Dat u t'dicht ghebreydelt sprack:
 Lief *Delio*: t'quam my voor in drooms ancxt yets ontbrac
 Mijn vverrelts Prins, vvaer wt verstomt gy vvreede clippen
 Her-haelt t'gheswalmt, die put wt dees besturve lippen:
 Eer t'morghen-root u heeft bevochtichticht met de geur.

Delio.

Daer's overtuych mijn lief, reden seght my vvaer deur,
 Daer hecht geen ongelooft, noch vvantrou aen mijn cleeden
 Hier heerscht geen jalousie: die vvil ick overschreeden,

Vertrout soo g'rechtljck op u Dienaer aller deucht
Om vesten vvat ghy borst met goet en bloedt vermeucht.

In.

*Men Trompet vant Hoff, int kriecken vanden Daghe.
Het daghet inden Oosten, etc.*

Sargant

Dees Bedel-brocken, *Marineeres*, Guyts der guyten
An Lant gerakent doch, met allen niet en stuyten:
Daer hebbense te nacht weer doen gevveest opt pleyn,
Mannen t'half verspiet sien dat vvy voort besluuten
VVy hebben Correl, licht gheraken vvy de greyn
Soud'men dit bits geboeft, die dubbelt zijn onreyn
Niet knevel-knippen, t'viel te groff aen dus te vreesen,
Door tuchtelijcke knel, sullen tijts deuchden vveesen
Daer t'raden niet en ghelt: vvanct slagen straf tot loon,
Wast eens, t'is nacht op nacht, de boosheynt roert haer pesen
Iae maer daer is ghevvelt boven ghevvelt.

de Waert

Patroon.

Hey Capiteyn, gendagh Heer Hopman, vvaer nu mitte *Soon*
Ay lieve bid ick, comt tot mijnders doch eens kijken:
Dat Duyvels Scheeps-volck.

Sargant

Ist al vveer vvat nieuws?

de Waert

Iaet Croon,

Schelmser ghedrocht en ist ter vverelt niet te g'lijcken.
Ay lieve Capiteyn: guts Eelekaert, doet blijcken
Datje macht hebt, en jaechtse so een *Pockens*-vrees int gat.
K'heb niet een hiel glas inde Puy.

Sargant

Ken gyse?

de Waert

Al halff.

Sargant

De rest sal strijcken,
Ick comje by, en hout dees Rekeningh int vat.

de Waert

Zy clopten, sy tierden, hadden de man so gehad:
Ay gouden Heerschap, laet den cleynen niet verlegen.

Wt.

Sr. Rodrigo en Anthonio.

Hola! vvaer leytet? Seght ons Hopman of van vvat,

Sargant

Dees Trappiaen mijn Heer heeft groote schaed gecregen
Vant Bootsvolck, dus verbaest comt hy tot my gestegen.

de Waert

Mijn povre buydel is te veel ghevvelt gheschiet,
De g'lasen zijn gants vvt,

Rodrigo.

Gaet veylicht ons de vveghen
By die u dienst beroept.

Sargant

Tis dapper groot verdriet.
Heer Padro, denct dan oorsaect dijn voorstellen niet,
En loct ons sulcke die u loon toesenden vvaerdich.

de Waert

Och Heer, een vvoort en isser van, gelooft my yet,
Als moetvvil, datse deen.

Rodrigo.

Besiet en maect u vaerdich.

Sr. Anto

S'volcx listen sullent noch beleyden vvel so aerdich,

Rodrigo.

De gaerde moet ons snachts verstercken: gaet dan mee.

de Waert

Ay Heer God loont.

Sargant

Al sacht, treet voor,

In.

Rodrigo.

Gaet Dienaer volcht dees gaer dicht.
En weet ons dan vvel recht te duyden, over ree:
Ons suldy vinden langs de Middel-lantsche Zee.
VVat ruvver volck? Dus valter altemets t'rasederen.

Sr. Anto

Mijn Heer, de onbedochte vvoestheyt teghen vree,
Godloos in darterheen, leyt altoos opt vervveeren,
Het onbesleghen volck, onvvillich tot wel leeren,
Begaen dees daden, dat te laet bedencken denct.
Sout Romeyns volck niet op de cleynen overheeren?
Met list, gevvellich, t'waer te veer hun naem gecrenct.

Rodrigo.

Siet hoe de gulde Vrou met lieve stralen vvenct
Hun blyt ghesin, tis vveer een monster alder dagen:
Laet ons bespieden t'vars, de Moeder Flora schenct
Sol heeft sich vast ghestrect op zijn vervveende vvagen
Den Adel deurt vernieu, sal licht dees ciersels draghen.

In.

Tvveede Handeling:

d'Eerste Verschooningh.

Laselva.

k'Wild'schoonheys roem, dat mijn gesicht had *nemmermeer*
V Hemel-cunstich licht so vvaerdichlijck genoten,

dVeneetianer loff: Hoe groot heeft my verdrotten
 oghende Vrou: So vars ick dy herhaelde vveer
 Mijn grootste vrients vriendin, de sleutel van mijn eer
 De braefste vanden ray, vvt Godlijck Zaet gesproten
 En staet niet toe met u deur bitse reen te loten,
 k'Ontruct mijn selfs al wout, en gunt den rechten Heer,
 Hoe-vvelt tis my te var, de schoone mocht haer vveyg'ren
 Dan sou tijts dolle brant, vvt hiete sinnen steyg'ren,
 Vervuoedich deur een groots, hoevvel onreed'lijckhey
 Noyt saecht ghy oogh een recht *Pigmaliions* gevvrocht,
 Het sterffelijck des geests, aen ander noyt bedocht,
 Het gheen de banghe Ziel heeft strickse vvijs verleyt,

Natuura: hemel hebt ghy al u cunstich maelen
 Deur-gloriet op soo'n slechte Maget neer doen dalen,
 Van d'alderlechtste stam: hola! onschult soo vvas
 Heur vvelgevenste Comst, eer datse oyt ghenas
 Der Zielen raserny, noch bondigh con vervormen
 De Pars des noots, en t'vast van over-rechts bestormen,
 Rijck vvaert ghy als de Min, u Coesterde onvroet
 Nu Edel en verhooght Croon-vvaerdich opgevoet
Italia bromt overtreffende te houden
 De Star, in heur ghewelt, die selff de Goden souden
 Met vvolcken dicht omrinct, op vieren t'hooger stee,
 So licht de glibers van ons Aertsche Globe mee
 t'Behoef is ydel, t'kan dy t'geender noot ontbreken.

Maer hoe? t'jaecht brandich, van dijn vvonderen te spreken
 De volle geest, sy heeft gewilt, en vvil: So rijck
 De braefste diese vvas te vvijsen van ghelijck,
 Wien over t'heydens heyr, crachtich liet vreesich clincken
 Zijn wisse Ridders arm, en niet verloren blincken
 T'gesmeede vaste stael, dies is op d'hoochste trap
 Hier over d'vvyt berucht in rechte eygenschap.

Dees ick geluckich deur voorsichtich stryders saken,

Gheluckigher by dien Goddinnen Throon te raken
 VVaer hy alreed ghebiet en heerschappy besit.
 Mijn Broeder en mijn vrient ghetuych en vaste vvit,
 S'is voor u dienst var vvel en vvelich opghecoestert.
Dryades Nimphen hebt ghy voor my niet ghevoestert?
 Soo reynen *Dianin*, bespotster van mijn Clacht.
Delio: Liefste, my versmaetse en belacht.
 Al t'Minnendraghers ampt alleen in dien ghehouven
 Die vvy nae d'eer niet min ghebooghen eeren souven
 Ghespeel vviens vrientschap my *Veneetia*: doet vry:
 Door u liefd' eeren, maer dat dese slaverny
 In haper-vlecht vervalt, deur vvarren van mijn sinnen
Dondalfado comt voort best treed ick dan na binnen.

In.

Dondalf.

VVelvaerdighe tis dan opt hooght u afghevraecht
 V sins laet-dunckenheyt vvat u te doen behaecht,
 VVaer vvt, vvaent ghy Francoys, met goude Pistoletten
 De svvaericheyt vvt bloet-giers rammeligh te setten.
 K'vvas over laer en dach, voor met die Clinckenheyt,
 Voor ooghen. Maer ô Goon: Wat gafse tot bescheyt?
 Hoe-vvel *Italien* is ghenoech bekent, hoe datse
 veurtijden vvas ghemeen, alleene nu besatse
 Een Throon vol heerlijkheen, vermogen om te voen
 VVil niemants aenspraeck, vvant de liefde is soo groen
 Van beyder zyt, beset, *Lent-Perlse* van bloemen.
Hebe vervveentse t'bed, hem sy alleen te roemen
 De schoonste *Phoenix*: Onder Liefds gevlamde vaen,
 Te hebben voor de rest, en roerter niemant aen:
 Dees beuselingh, queet vvat, die slommert met verbaesen
 V ban ick vvt mijn Ziel, t'zijn niet als viesevaesen:
 De sotste handel en een Kinderlijcken strijt,
 Dan vvee die tkint soo fel een droef gevangen zijt.
 t'Stout Gouverneurtjen inde blinde stadt van dolen,
 Heeft d'afgheslaefde noch soo veel bevvaers bevolen
 Met onnoodighe Ernst, *Dondalfado* voor vvy
 Versiet u dus ghemant, al vaerdich metter yl.

Sal ick mijn Knapen doen te sloop met goet en Cleeden
 Na *Spaignien*. *Laselva* en of u nae de reeden
 Deet volgen die van noot om eygen nut, daer vvaert
 Siet vvatje nae alsulcke teuteringh vergaert.

In.

De Camenier van Cinthia alleen.

Wie sou ghelooven, dat nochtans vvaer is bevonden,
 Men siet de grootsen, deur lieff-coosery ghebonden
 In blinde slaverny: te Kints, aendringhen moe
 Op't hopeloose, daer's toch aers geen redden toe,
Delio is heur hart: Hy kans oock gheensins laeten.
 Tvvee honden knagent aen een beentjen op der straeten:
 Bevreden selden, nu t'gheluck is met me Vrou,
 Doch k'hoor een Veugeltgen so queelen, dat licht rou,
 Wt blyheyt keert, als dat *Delios* maegen d'grooten
 Becom'ren om dees Liefd' die langh vvyll is ghenooten
 Rou scheppen, want hy is de voorst van Adel rijck,
 En gheensins nae de vvaert, schoon *Cinthia* ghelijck,
 Doch vvel ghevolcht, ick hou ons na de winst gedrongen
 En speel, Ay lieve Aep! vvat hebje schoone Ionghen
 Ten baet niet *Delio* verlaetse nemmermeer.
Laselva heefter stracx, besingelt: Dan mijn Hee
 Ick laet u vryheyt, vrees, ghy sultse meerder schaerden
Dondalfado die licht bedenckent iets bedaerden
 Doet wijslijck, vvant daer is geen hoop op and'ren zy,

Cinthia roept van binnen.

Cinthia

Colette.

Maeght

Wat g'lief me vrou? Ick com u daed'lijck by.

In.

Cinthia met Laselva wt seer verstoort.

Cinthia

Datje dus hartich durft daer ick met niemant vvou
 Vervvisselen, om t'Rijck des vverrelts, dees mijn trou,
 Mijn lichaem g'nieten, vvacht voortaan my aen te roeren,
 Hier op dees vrye plaets, quaemdy tot sulcx beloeren
 So menichmael des Hofs onvry bebiesde rant,
 Ick achtjer niemant als mijn *Delio* en vant:
 Dees svvoer my door de Min alleen getrou te beyden
 Tot dat de bleecke doot die't alles comt verscheyden

Afcort de opgehoopte vreucht vant cierich paer.

Laselva.

Goddin op u getoyt gout-dradich cunstich haer
En al t'vermogens deucht dubbel aen dy ghegheven,
Die met een naect gesicht stal d'vryheyt van mijn leven
Versoeck ick.

Cinthia

Tracht niet meer, t'aenspreck gevalt u niet

In.

Laselva.

Vlucht mijn *Diaen*, waer's dan *Laselva* u gebiet?
Aen vrient verbonden plicht die'c bondich vvil behouwen
En laet *Veneetiaense* liefde met de Vrouvven:
Getrouste *Thisbe*. Iae stantvastich *Elips* t'stuck
Bereyt een gulden lof vol eers en groot geluck.
Hoe zwaer my valt van vrients bondige Ziel te scheidn,

Wt.

Hier comt hy nu met een, mijn Heer.

Delio.

Gevallicheyden
Des vast verbonts, mijn eer, Iae broeder inder daet,
VVaer vvt becommert schynt dit Princelijck gelaet,
Is my gants duyster, niettemin waer macht can gelden
Gebiet u vrient.

Laselva.

Dus niet, O voorste alder Helden,
De deucht tot noch die van u Ridderschap aen my
Gebleken is, ben ick gehouden in vvaerdy
Vant Edel huys. Iae van geslachten op geslachten
Dat ick becommert ben, is al te onvervachten
Ontfangen brief van heden my is aen-bestelt
Om daed'lijck thuys.

Delio.

Ay! vvy zijn te vvel verselt
Soo alle heerlijkheen, beroemen opt ver'lijcken.

Laselva.

Doch com haest vveer.

Delio.

Vermeucht ghy so te vvijcken.
Gerechte vrient van die, vvat dat hy heeft so graech
Voor u vereert, en ben gehouden alle daech
t'By-zijn *Laselva*, is mijn vvaerder k'vvilt bevvijsen
Als Croon oft Scepter soot my schoon toestont te vvijsen
In levendige Eers, opsteygheringh so veel

En alles vvat de macht van *Delio* ten deel

Rijck na-gelaten is, k'vvil vvillich met u vvagen
 t'Onmoogh'lijcxst porren, dat u liefde mocht behaghen
 Tot voldoen, toeft mijn Heer, verset dees tyding maer:
 Daer schynt beroeringh, vvt u harte tuychtet claer,
 Vermits drucx banden iets verlichten door't medeelen,
 Geen saeck hoe vvichtich of toestaetse my te heelen,
 Het schijnt iets anders als ontboden schryving, dan
 So ic vermogent u hulpsamigh vvesen can
 Om u geselschap te behouden, t'sal geschieden,
 De groote vrientschap is seer quellie dus te vlieden
 Al vvaert dat ghy voor my *Cinthias* liefd begeert,
 Die'ck Minne als mijn hart! Hou daer! sis u vereert,
 Spreect daerom opentlick uyt u verdufte sinnen.

Laselva.

Onsaligh! raec ick aen't onredelick beminnen
 De tonge g'laet my streng int vvten. Ick vertreck,
 K'en schen geen vrientschap, met soo'n schandelicke vlee,
 Om brandent gayle lust: Wech vvreede Sotternyen.
Delio, u vrientschap.

Delio.

Sult ghy nummer so verblyen
 In drucx oplossen, opent vry.

Laselva.

Dit vveet ghy Goon.
 Zijt tuygers van mijn roest, Ia Cankerlicke noon,
 t'Is over Vrienden proef, Heer Ridder dy geschoncken:
 K'verander voor een vvijl, min droncken is bedroncken
 t'Voornemen is als noch, om trecken, dus Ay! laet
 t'Glaurierende Goden Mont, u Adel-rijcke staet
 Zy vreed' en vreucht. Bedanc u al te bondigh Eeren,
 t'Vergelden hoop' ic, sal dees Lentse Eeuvv noch leeren
 Het vvijt berucht gevrees, machtich *Veneets* gevvelt,
 Voorsichtich vry deur staet int Hartochdom gestelt
 Man-hafticheyt blinct vvt dijn grove starct der Vesten,
 En glorie Erft dees Prins, vviens Longe borst te besten
 In tocht-gevaer voor u der Turcken hooghmoed' brack,
 Dees ist te veel vercleynt, so dienstbaer als hy sprack
 Dat ongelooflick sonder sichtligh claer sou schijnen.

Dits oorsaeck vrye vrient, mijn sin so niet te bijnen,
Aen eender daer ick sulcken Ridder deur besmet
En overliep selfs deucht en deuchdelijcke Wet.

Delio.

De eender svvaerheyt can de ander overvveghen
Mijn Heer gepaeyt u dit, te crygen dese Vrou
Ick sal u helpen: deur een broederlijcke trou
By dien ghy blijft, tot al't volcomen vvel ghedreven.
V by-zijn is my meer als met heur vvel te leven
Dit offer ick u op, vryvvillich aenden dach
Tot naecte kennis, vvat een rechte vrient vermach
So daed'lijck gaen ick voor, u *Cinthia* te erven.

In.

Laselva.

Lijt ghyt ontsinnich mensch, eer liever sout gy sterven,
Dan dus te krijgen deur u vrient t'becrompen vvoort,
Waer heeftmen meerder Proeff van rechte liefd gehoort?
Ach! had ick nummermeer ghekent als stil vertrocken
Nu cant niet sonder t'een of t'ander quaet gelocken.

In.

Laurentia met Anthonio tsamen wt.

Laurent

Elcx groene frisheyt scheyt tvvee-deelich hier om my,
Des lust-locx vvaerdich deelt der deelen soet gety
So lecker coosent so d'Italy vrouvvven seldom
Men vveynich buytens huys op veyle vvegen telden,
Naedert gevvoon wel vast gheboude goude schoon
Verheffen sinnen, vvaer Laurens van oyt gevvoon
Men stadich vant bevlyt en onbecommert vvaerlijck,
Anthonio hoe't best by't nieu voorgestelde svvaerlijck
T'luck eynden sal, is u alvvetent Choor bekent.

Antonio.

Vorstinne by u lief onkunt, te nau ontvvent
Der vry gelucken torn, bevreed u ziel recht-hartich
Dijn trou voor-sorgen zijnt bevolen, dus niet smartich
Indruct de voor-slach van te hoogen hant beleyt,
Beleyt der vvijsen sorgh voor u onnooselheyt,
G'looft seker dat de Prins, vviens doen oyt vreesigh eerden
Niet min als t'vvaere nut selfs op d'Infante leerden
Met vvisse teyckens dat mijn Iuffroy eeuuvich moet
Met glorie Cruynen als een gulden morghen hoet

Hoe onheusch, druckich vvas u teederheyt t'aenschouwen
 Gemortelt tot een schrick der Adel-rijcke Vrouvven
 V raders bout de saeck zijn kenners, vvelcx voorsicht
 Voor-baenen dy den vvech tot s'vverelts proef baer licht,
 So sacht en onder kunt van ons nae-vrienden segghen,
 Toestemming: dees vertrouut so raetsaem overleggen
 Eer d'vastheyt strengelt voor vryheden uvver staet.

Laurenti

Vry-hartich lichtenis verrompelt buyten maet,
 Bevvijst u veel te vry, vrees aers'ling met verbaesen.
 V Signorye vvacht door een te veylich raesen,
 Mijn te bevesten dat de Eer beveelt soo hooch
 En houden standich rijck berucht in s'vverelte ooch
 Soot min niet met de daet g'lijck-formich can bevallen.

Antonio.

De overschoone Vrou inbeelt dit niet met allen,
 Tot schennis, innerlijck bevoecht tot prijsbaer seen.
 De vvildernis te naer: Verlaet en treet vry heen,
 Trots opt groen-haerich gras. Me Iuffrou vvel bedeelde
 Tvvee-vvarf begaefde Bruyt, daer *Pallas* cunstich beelde
 De beeltenis vervveent, vry-borstich schriect doch niet,
 Een Philomelas stem clinct met een loflijk Liet
 Hoe u schyn-vvond'ren g'luc eynden. d'*Arcadis* Harder
 Neurt soetlijcx, en verryct dyn rijc noch duystmael varder
 Den *Phoebo* licht u voor: Wil *Hijmene* te bat
 En bouwven u een roem, en bouwven u een stad
 Waerin de vvaere liefd' vvil eevvich zegghen vesten.

Laurent

Onveyl beginnen vvas noyt roem-rijc roem ten lesten
 Mijn *Hebees* soetste Lent, gepeerelt vol Cieraets,
 Is schreupeloos en noot verliest mijn so veel staets
 Deur onverstant geport met al te spae berouven.

Antonio.

Moghen vvy niet de Goon hun hant-vvercx deel vertrouven
 Int eerst *Galanthe*: ist voerslach by d'vorst geseyt,
 Meer als de ruvv'ste schets opt eerlijcxst toegeleyt
 Dat al te vvonder is, de vvyde VVerelts vlagen
 Verander lichte storm: De ruste zy u daghen

Bloem-cierigh Monster blijft, ten vollen schoon vriendin,
 Onvonck'lick: Of ten sy de alderschalste Min
 Verlaet de gaylheys tocht, die selfs hun vvech sal vvijsen,
 Aenport een vvare treck, die Hemels is te prijsen,
 Hierop vry heft u hart, vvt sulcke svvaerheen vry
 De saeck van veyler ree, vvil sulcke toovery
 In u groot-maken, en ten goeden helpen duyden,
 Dus vrylick vvtent buyten kundigh g'hoor der luyden,
 Treen vvy vast naeder so den vvegh door reysen cort.

Laurenti

Raet met bedachtsaemhey Antonio, en port
 So ijlich niet aent geen mijn frishey sou verteeren,
 Flux in een dorren stronck.

Antonio.

Den tijt vvilt als verkeeren,
 Hier mee vvy vord'ren ons gemunte Pat me Vrou,
 Hoe noode Ionge Ziel ick u t'onrechten sou
 Aen-porren, als tot t'geen u Eeuvvigh sal verlusten:
 D'vvyl tijt verschenen is: So laet de vvoorden rusten
 Tot aent voorseyde dat voor handen is so nae.

In.

Delio met Cinthia alleen wt.

Delio.

Wat svvoert ghy stoute tong, so Godloos en veracht
 Verstomt ong'luckich lit, die t'lieve Licht vervvacht
 So my gebootschapt vvert, hier vvt de vvegh te beyden
Delio: lichter vvas van Mans hart noyt bedacht:
 Niet vvonders ist soot u becommert heeft dees nacht
 Hoe ghy nootvvendigh moet *van* vrient of vriendin scheidyden
 Ha! bitt're vvrevel, vvat sal my te vollen leyden
 Aent Eer-slot. Hola! siet mijn Engel vaerdigh reet
 Ick onderlegt.

Cinthia

Mijn Prins. Wat snelle vvichticheyden
 Ioegen u als verbaest, tot my met moede heet?

Delio.

De vvaere deucht, die Ziel aen Ziele heeft besteeet
 t'Gepaerde dat tot noch scheen Hemel-vvaerts te styghen
 Verorsaect svvaerder schoone Princes tot mijn leet
 Dan om geen achterdeel in svvaerder staet te crygen
 Sal ick u d'oorsaeck van de comste niet versvvygen.

By ons een Rijck Fransoys voor vvijle menich Iaer
 Verkeert heeft, dese docht *Atropos* aff te rijghen,
 By dien ghy vveyghert zijn versoeckingh al te zvvvaer
 Siende de Passie met becomm'ringh droeff en naer
 Hy alles vvenschet voor t'Licht te Offren uvver Claerheyd,
 Deur vrients aenclevent, siend' hem voor my int ghevaer,
 Raed' ick mijn Lieff treet toe, verlicht de leyde svvaerheyd,
 Die van u ooghens strael ghesonden zijn met VVaerheyd.

Cinthia

Ay my! vvat raserny? *Allecto* saeyt u gheest
 Dees vvoorden moorden zijn, vervloect dient t'harte na leyt,
 Vervloect de stont die'ck oyt aen d'Oever heb gevveest
 VVee valscheyt.

Delio.

Lief Goddin,

Cinthia,

En sijdy niet bevveest?
 Lichtvaerdich Ridder, dat u d'Aerde sal versvvelgen?
 Of opent my. Hier's op dat nummermeer geneest,
 Een *Plutos* Raet-spel dat den Hemel staet te belgen,
 Ay my! vvat comt my voor?

Delio.

Getuycht bedoude telgen
 Hoe tvveelings strijdighs vint gy *Delio*, zijn borst
 Borst die in sulcken ancxst, s'harts Adem moet verdelgen
 Beloft Ha! vvreede schrick: So heyl-loos dat ghy torst
 En bout een heuvel vvaer de Nijd onsaligh dorst.
 Siet hier Goddin. Ay! rijst en vvaect u op mijn leven
 VVie deet oyt voor een vrient, niet valschelijck bemorst,
 Wilt voor zijn svvacke Ziel troost, beter antvvoort geven
 En stilt u moet.

Cinthia

Ick ben verrader dus on-even
 Druckich ontpaeyt, nu bloeyt ghy in d'ontrou
Laselva, dootlijck haet ick dy om dit bedreven.
Delio t'harte sal voor u zijn vande Vrou:
 Bedrieger van mijn Eer, die voor my blyven sou
 So lang daer Starren aen den blauvven Hemel vveyden
 So lang *Aurora* queect met heuren soeten Dou.
 Lichtvaerdich Ridder nu beroemt u vant verleyden
 Te hebben lust vol-aest, vvilt voorder u vermeyden
 Hantdadich moortse flux, die dus langh quynich lijt.
 En of ghyt schoon bespot dat dese oogen schreyden,
 De vvrake comt wel t'heur, en leert u metter tijt
 Was daerom dees u haest?

Delio.

Mo! Hemel t'snijt.
 Goddinne als ghy niet en vvilt *Laselva* kennen,
 Deur u hulpsame dienst, en so vant sterven vrijt.
 Medooghentheyt my dvanck.

Cinthia

Dat moet *den* Hemel schennen
 Te lichter als ghy't set, salt my so niet ontvvennen
 t'Is doodelijck gemengt, so ghy int stuck volvoert
 Mijn laeuvve bloet sal ick drancx laetste offer sennen.
 Die onbevveecht vant feyt u selven nau beroert,
 De Harssens braden, t'heete ingevvant rumoert:
 Betyckent vvt mijn naere droom lest nacht verleden
 Voor ander vvispeltuer: En selfs schijn-yv'rich boert
Vulcane sal voor t'recht verdiende Wapens smeden
 Als u eer heeft geparst de vierige ghebeden:
 De loose hartens dwanck tot ick u overgaff
 Mijn selfs, heb niemants woort geacht, noch claechse reden:
 Waer vvt *Dondalfado*, te noo liet t'soecken af
 Op vry dan wack're Prins en dolft my in het graff
 So schrijfter boven dat ghy oorsaeck zyt der eynden
 Van mijn onnoosel, Ha! Vat aen een vaste straff
 Lastighe Prins, ick sal my vvt u ooghen vveynden
 En in der lester noot des oorsaecx Offer seynden.

In.

Delio.

Hoe nu, Goddin, vvervvaerts sydy ons opgetreen
 Waer vliecht ghy *Cynthia*: ten hoogen Hemel heen?
 k'Verlies de *Phoenix*: Ay! me Goden vvt de ooghen
 Souvraine daelt vvat of, zjzt beter sins te vreen,
 Vrients spiegel deed' ick na mijn menschelick vermoogen
 V mont spreect vvaerheyt recht ist u en ongelooogen
 Hier comt u t'onrecht vvt besvvaernis van tvvee quaen
 Die'k heb versocht, en sonder schricken voorgetoogen:
Laelua meerder als vermoeden is ghedaen.
 Den Hemel vveetet, hoe hier t'eynde sal vergaen?

In.

Den Ouden Rijchaert comt wt.

Rijchart

ONstuymigh onrust, vvilde vverelts dorperheden,
 Tijts slimme baen, sorgelijcke vvech te treden
 Vol laster, onrecht, en bebloemde schijn getoyt,
 Dit aensoet Hebes gilt, met roosen-Hoen bestroyt
 De veyl verderffenis aen lecker saus onstadich,
 Oorsaeck der schennis, t'geen de Ziele doot moordadich.
 Hier ondervvint veel min gayl voor-hangsels verciert,
 Listigh met troonster die vvt vvellust vvt geviert,
 d'Bejaertheyt ondervvint met overtuygh van laster,
 Dat maect te vveynich leucht, af keerich, maer eer vaster,
 De reden vielen soo my d'onrust quellich quelt
 Om *Delio* helaes! bedrogen Iongher Helt,
 Die juyst int bloeyen vvert, door valsche tooveryen
 Vant Cancker schoon gericht, in bitse slavernyen
 d'Aenclacht der vrienden vvt de braefst der vvijsen raet
 Bejammerden t'gherucht, een ieder vveten laet
 Die niet min vvonder van den cloecken Helt gedencken,
 Om aen een Courtisaen zjzn Prinslijck hart te schencken,
 Dits vrouvvven-cunst, die mans lieff-coosende so vart
 Hy onder dienstbaerheyt, zy meester zjzn vant hart:
 De gantse Raet ist aen, die dryvent sonderlingen,
 Eer morgen *Phoebe* rijst salmen dees sien te bringen
 In ondertrou, met die u heerlickheyt vervvaert
 Siend' vvulpsheyt scheurent t'geen dus moey'lijc is vergaen.

Siet blintheyt port in arch, vvaen-laster aller magen
 Gront-vesten wt een schielijck al te sot behaghen
 Nu hoorent, tis niet nieus, maer lang na t'stuc ghebeyt
 Waer na Heer Ridder, t'vvoest, van al dijn heerlijkheyd?
 Wel rijplijck isser dus met volle stems beslooten
 Om u te laegh verloop met meerder eer te grooten
 Met nutter lieffd', ooc schoon: neemt aen een vvijsse stuc
 En volcht de reen, gelijk dit sy u tot geluck
 Dat Ioncheyt overdocht dvvaes ijverigh te quaden
 Dat grijs bejaert een graff, vvert deur verlopen schaden,
 En dick te spae bekent: nochtans berout noyt man
 Na rijpen Raet te spoen, en leggen t'strijden an
Vlisses dapperheyd, in raden en vvelspreken
 Heeft meer aen *Troyens* feyt ter schaden connen vvreken
 Als *Ajax* forts, men siet, hoe lichte gramschap vvert
 Gerekent dvvaesheyd, en by sulcke is vvel t'hart,
 Licht omgekeert, wel die *Altijt Getrou Volstandig blijven*
Wie faelt mach keeren. Neen, te laet in sulck bedrijven
 Eer t'vvorteltgen te diep gevvelvt can tegenstaen,
 Ist met een soeten lijn, by teederheyd gedaen:
 Dit laet noyt reed'lijc hart, na soet aenspraecx versachten
 Van rechte Eel geboort, vvel Edelheyd te achten:
 So vvijs eenstemmich t'nutst zijn vry believeen voor,
 VVaer deur vercleynigh vvert gesien eerst oppet spoor
 Dat al te na de vvaert verduystert buyten vveten,
 Dan comt soms claerheyd van t'geen heyloos is versleten:
 Kints, vvispeltuerich.

Rodrigo.

Heer, gegroet zijt: *Rychaert* t'is
 Hooch-noodigh aengevat, eer t'bloeyent maechschap is
 Ontreynicht, so wy deur schuldigh toesiende sorgen,
 De nooden oppet hooght niet vvachten na den morgen
Veneetia heeft na eenighe daghen vvel
 VVt connen putten t'Pit, dats d'ongeregelt spel
 K'en tvvijffel niet hy sal zijn Ioncheyt laten seggen.

Rychart.

Signor Rodrigo soo t'orakel quam te leggen

Heur snelle valstrick over lant, gaen vvy te moet
 Wat onregeltheyt een groote Vorst misdoet
 Becoopt d'onschuldich zijn gemeent, men sietet schieden,
 Wat ontgaet Spaignen niet meer vvt zijns croons gebieden
 Van laer op laer, daer noch het vvacker Hollant heeft
 Rijk van gehandelt, hun gemeente vveellich leeft.
 Maer dat geen hoogmoet snoert de wijsheyt in hun toomen
 Dan straffen Goon, al ist door Heers spel bygecomen
 VVel daer de vrees ter heyl, voorsiet en svvangt in maet
 De grootsheyt soet so deur vermogen gouden staet.

Rodrigo.

Verderfs oorsaec men segt, gy baert out huyden dagen,
 t'Zijn starcke beenen die ons vveelde vvel sal dragen
 De Princes ondert stil, stelt heur gelaet so nae
 Den Ridder tot geval, die al vvat leeft, voor schae
 Verhoeden vvenscht. Daer by, hy reed'lijk vvas voor desen
 Sal deur t'onsigh vvs grijsaerts schuldich vvesen
 Danlijck t'ontfangen, t'geen, tot selfs vvelvaren schiet
 Dus hecht de achterclap heur Duyvels vvey-spel niet,
 Datmen eer yemant vweet, so var brengt by u grijsen
 Den bant gesloten is, tijt salt dan voort vvel vvijsen
 Isser om *Delio* by tijts gesonden.

Rychart.

laet, vast
 Diet vvel bevveert sal doen, tis een te cloecken gast
Italia: t'zijn u beruchte vvellusts vlammen:
 V vleys vvellustich zaet, gayl, snood, dit doet vergrammen
 Den gouden Hemel maect ons smadich t'aller uer
 Dijn vreucht vervloect. So wyt by vvtheemse ghebuer
Vulcano: tis voor ons onkenbaer, siende smeden,
Mars vvreetste vvapens. Als t'rijck is verbont by vreden,
 G'laurierde throons geluck, straf rijst op dol vergrimt,
 Van vvyde hercomst: So dick t'vveese Lant beschimt,
 Met dichte troupen dol gerust nau weet by d'grooten
 Deur vvelck t'geschiet, als is, by voorvvils bant ghesloten.

de knecht

Veel heyls sy t'vvaert versaem
 Ick com ghy Heeren vvt gemeene vrienden naem

Dat u belieft by hun dus daed'lick te ver schijnen.

Rijchart

Waer zijnse?

Knecht.

Ghepaert te vijnen.

Aen *Ponte Rialto*,

Rijchart

VVel Heer Rodrigo tsa, vvy maken ons present.

Rodrigo.

Hy weet vvat erven, die u rechte vrientschap kent.

In.

Laselva door de groote Lieffde vervolght zijn Passie.

Laselva.

O Brandent jock mijns Ziels, Ay! prickelende toets
Ach! vvoede raserny. Ha! vvreede *damp* mijns boets
Onvvaerdige moord'res, beguytster *van* mijn tranen
Bespotster van t'sharts clacht, die al u glorie vanen
Tegent natuerlick VVets, verboden reen en tucht
Steect moedigh op de vuyst, en sentse inde vlucht,
Steect vvervveegs veur de lichte buye vvinden henen
Keert van *Laselua*: Flux, en laet hem blauvve schenen,
Verlaet ons in een slechte tijt, in slaefsche bant
VVaerom heeft *Venus* selfs, ist niet de meeste schant?
Dees Tuyleryen: Van haer vvichtjen niet ontslopen?
En staet niet t'hart gegloeyt vvt d'oogen brandich open,
En vvelt niet t'roode bloet, in d'vvater tot malcaer
En ijvert niet de geest met ijver toch nae haer:
Die al t'Venetiaens, u vryhey cost besvveeren
Nu d'vvingts' my veur, de vrient te schenden, ja t'onteeren.
Zijn bedde, tis zijn Lieff, zijn eenich vvit en doel,
Zijn heyl-loos Offer. Doch, vvat isser voor gevvoel?
In recht bevonden deucht, niet over heers kings maghtich
Cinthia is alleen dees stuersels veel te craghtigh
Behalven dit getrou, my weyg'rich, hem ghetrouw
Wel prijslijck, en geniet s'Liefs lof, Cruelle Vrouvv,
Vrients lof, mijn lof, maer niet u siende, sonder reden
In u verbonden Ieucht, vlie t'recht, en vvil besteden
My selven aen den alder-roeckeloosten stam
Dat noyt zijn dienst vervvorf, noch valscheyt toe en *quam*,

Alleen hier sydy vals, sonder oorsaeck ghegheven.

Vervloecte schoonheyts stuer, ontmentster van ons leven,
 Daer vrient voor vrient noch sou in noot-gevaer en strijt,
 Tracht vrient voor vrient de vrou die hem is toegevvijt
 Dit kent sy, en so vast verbiet my al te svvaerlijck
 Ziels dolle eys, schoone Goddin so vvaerlijck
 En liet noyt Eelhart toe, t'geen dat u brandent Son
 Over een licht Fransoys, onredelick vervvon
 V sy doch recht, ick kent, k'heb onrecht sonder maten
 K'gebie vrients plicht in als, maer can de vrou niet laten.

Ha! doemelicke proy, Veneetsche held're glans
 Treet tot u oude Lieff, vviens diensten ick althans
 Veur t'Alderhoogste eer, mijn tijts ic heb vercoosen
 Groot'licx gehouden ben, dus niet deur achteloose
 En quackel Gayle Min, Delio vvert veracht,
 Tot steuring van vrients dienstbaer Adel-rijck gheslacht
 O neen, o Goden neen, vvat vvreet is vvederstaetse
 Tis schennis over vrient, sy hout vast, my so haetse,
 VVil een alleen, de proeff ontreynt vvas vande bee,
 Als lichte Min my dvvonck, so d'eerste aenspraeck dee
 Tis waer, u by-zijn Eelt, dat quellick is te keeren
 Een al te hoogen proeff, vvout ghy met kundich leeren
 Die Goon, noch tijt, noch vrou gedooghden, hierom zijt
 Met schreum my roerigh die ick schreumen wil altijt,
 Gevrees te dienen, op d'Italie schoone gronden,
 Roem-rijck gebout, ghy hebt u derhalf ondervonden,
 De grootste Proeff, bestreet u selfs verkies op aert
 En schonctse over, maer, met recht vvast u onvvaert
 My soete Vyandin, van ydel te gheringhen
 Lichtvaerdiger bevvarp, van lieffdes vvisselingen
 K'en neem geen naerder dan erlangh vertreck so dra
 Dat vrient u vrientschap niet schut tot een meerder schae
 De soeticheden en t'gevvensch van oyt zijn smadich,

Wt t'rif verbant, daer by u Toysels pronc gout-draedich,
 Zijn Heerlickheen beset met groote Pompery:
 De glorie leyt in d'As, van vayler heerschappy,
 De keur-voorst-vrouwve die gebiet my harssens knelling,
 Viert overmachtich macht, vvil deur een nien herstelling
 Goddin vvt so veel lists, gesvviert der starc-heen vart,
 Bemonstert glinstrich aen dat vry-geboren hart:
 Daert eerst aen d'Oever niet veer vande kielen daken
 Alst dicht gesvvermt deur-stooft, nau kenning gaf de staken
 Volkrielde Wout, getopt met vvimpels vvt de vlucht
 Als deur *Morpheus*: vvas geschaect t'verpoos gerucht,
 Dat scheen *Salmacis* born, Daus Ader stevich vloeyen
 Daer vvert geopenbaert, daer stelde my t'bemoeyen
 Tot slot-Heer over: Daer vvert d'eersten steen geleyt
 Dat laes! in Puyn vervvoest, ten daelen neder-heyt
 Beducht. Eer vvondy stout Romulum, int bevesten
 Des *Capitoliums*. Van Liefd vvaerdy ten lesten
 Meer ruchtich, vol vvt keurs gedompte tvvee-vvarfdeel
 Der Vrouwen. Ay! me tijt, nu ist gevvelt te veel,
 Eens nau bejaert, dits ons verschils besekert letten
 De ruvvijn daer t'beloop Arck-Triumphael sou setten,
 In alder oogeen roep: Nu sy mijn rijck vervvoet,
 De vryheyte overmant, al t'roemlijcx onder voet.

Wt.

Sr. Antonio, dienstbaer mijn Heers soete Wetten,
 Warvvaerts nu op.

Antonio.

De lust heeft voets Paen vvillen setten,
 Ten ridder-spel van nu: vvaerdigh *Laselva* dat
 V vvijit-beruchten arm, daer t'vorste lit betrat,
 My dunct Heer *Delio*, ten raetbanck is ontbooden.

Laselva.

Ist moogh'lijck, t'mach licht zijn voor strijts vernieude nooden
 De g'lijct te schielick damp, des duyst're nevels schiet,
 Heel overmoet. So ist deur Princelijck gebiet
 Wt groote dvingelants vervalst opvvarp der knechten
 Crijgs-oordigh toegerust, geen tvvist voor tvvist te slechten

Hier ondertusschen schuylt bedecte moort, Tyrant,
Des Rijcx, bederff en vaste stedens lichte brant.
VVy latent daer: Doch Heer ick treed' met u te lusten
Van nu.

Antonio.

Ghy doet my d'Eer, laet fantasye rusten.

In.

Verthooninghe:

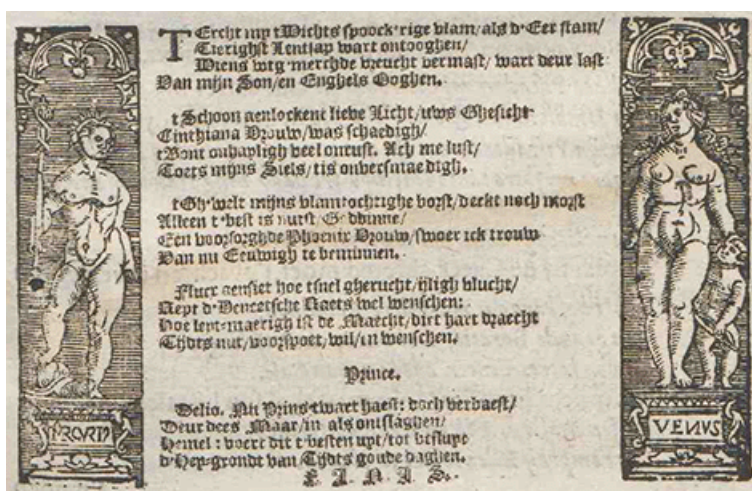
**Delio Beminnende die Loff-rijcke Deucht, voor Licht-vaerdighe
Schoonheyt:**

Trovt Lavrentia:

Die hem eenen Ringh vereert tot vvaerheys Tscecken.

Liedeken gesonghen tusschen de Verthooninghe.

Op de stem, Schoonste Nympe van het wout

TErcht my tWichts spooek'rige vlam, als d'Eer stam,
Tierighst Lentsap wart ontooghen,
Wiens wtg'merchde vreucht vermast, wart deur last
Van mijn Son, en Enghels Ooghen.

tSchoon aenlockent lieve Licht, uws Ghesicht
Cinthiana Vrouw, was schaedigh,
tVont onhayligh veel onrust. Ach me lust,
Toets mijns Siels, tis onversmaedigh.

tGh'welt mijns vlamtochtighe borst, deekt noch most
Alleen t'best is nutst, Goddinne,
Een voorsorghde Phoenix Vrouw, swoer ick trouw
Van nu Eeuwigh te beminnen.

Flucx aensiet hoe tsnel gherucht, ijligh vlucht,
Rept d'Veneetsche Raets wel wenschen:
Hoe leyt-maerigh ist de Maecht, diet hart draecht
Tijds nut, voorspoet, wil, en wenschen.

Prince.

Delio. Nu Prins twart haest: doch verbaest,
Deur dees Maar, in als ontslaghen,
Hemel: voert dit t'besten uyt, tot besluyt
d'Hey-grondt van Tijds goude daghen.

FINIS.

t'gerucht

DEn Ridder *Delio* vvt schijnbaer reden dienst
 Verlaet zijn *Cinthia*, een vvispeltuer in sinnen
 Hoevvel heur brandent hart dit vint opt ongesienst
 De loffelijcke deucht is vvaerder te beminnen.

Dees Signorie al, met raders van den Helt,
 Te trecken vvt den Poel, vvaer hy lang vvas gevangen:
 Siende hun beyde dus vervvortelen int velt
 VVaer t'reddeloose wicht soect t'Lietgen van verlangen.

Hoe heuchlijck ist vergaer, beloften zijn geschiet
 De Goden vvendent stuer, nu sie hy vvt zijn oogen
 Dat ghy so lang verliept, daer ieder anders riet,
 Deet t'licht getoyde schoon der vrouvven veel bedroghen
 Wert recht'lijck braven Helt, verbannen en verspogen.

Derde Handelinghe:**Eerste Wtcoemste.**

Sr. Mariole de la poette ghedachvaert zijnde van een Marineere om seker adventagie te verdienen, vangt slip

Mariole

*Viljaco Piscadore mi sta trompade, om dattet my ontsnapt ,, is
 Ho Diable. Oon Piclo noblesse, die heur leven noyt verlapt ,, is
 Foutijn Piscadore vos dise que yo vien Alpreson d'alfande
 Agore my spero tanto lo tempo trovado ning Italiano sang Hollande,
 Ha viliaco grande, qui ma troep agoore,
 En dat hy de Caeck chieren moet, t'vvachten is verlooren*

*Mi boskaro one mariniere Flamingo:
 On grande Boratie, Del Navo de Pitselingo.
 E non keeres veneer agora a mon Case,
 So mocht hem Sint Iops martel, als sou hy rasen
 A son Massian. Vileyn Teste, Mordieu.
 Ye rompraj Ellewie kan ye vien la.*

En noch niet so paster op, t'vergelt is schant en schae
 Daermen t'pentioentgen des ontbyts aen te cluyven socht
Ha Patroon del Case: dat gyt boertvvy's veer verdryven mogt
Revenge. Sou met Pestilence over een op den bult gorden
 Slaet den Esel om den goeden God:
 Dus mocht Hollandijn ghehult vvorden,
 Hier comen quistgelt starten, datje moet schen, hebben
 Die Italien wil deur-booren mannen, moet vvel een staele Pen, hebben.
 Dat jet verstaet veur een gat ghevangen te zijn in handel, of geschiet, siet
Viliaco A mon Seigneurie. Die en staetmen veur niet, niet.
 Om u playsante tijt-verdryf vol na-guychs te bevullen
 Al bin gy mijn Lantsman: t'sinne geen Lantsluys grillen,
 Dat hem de cramp schen, alsser sijn raddicheyt dapper van doen, is
 Als de Tijt slaet, so t'hart en nier-vverc even groen, is
 Tis doch so veer van mekaer niet, en souder geen Calis te gheluck
 Sich ergens openbaren, t'vvaer lammer en druck,

Edelman

Holla! vvat comter goets geresen aenden dagh, man
 Dien Veugel is te vet, best laet ick meer gevagh, dan.

*Wt.**Hy fluyt.**Guliesse Cornoeta. Hola.*

Ha Sr. Mariole de la Poette. Comt bat nae,
Vossi miste. Her op, ten steect ons op geen Waerden,
 Hoe dees verloomden schalck?

Mariole

k'Weet dat ic my vervaerden
Serviteur a vostre commande. Padre pour de belle Filie.

Antonio.*Vossi miste notchavon. On belle Margriete.***Mariole**

Vostra Signorie mi paga on sekine, of yen soutse niet genieten
Le playsante madoone.

Antonio.

Maer Costelick van pryse.

Mariole

Ten schort den Heer aent geven
 En aen geen gelt, ke denct men moeder me af leven,
Ha madame Lucie: heeft seker een vrientlicheyt als een Lam pettgen.

Antonio.

Svvycht aldersnootste hoere-broc, dit gaetje vvtje nettlen
Vileyn vertrect, ten vvas t'hart om u dienst geen vraegh:
 En dus u heerlickheyt is besigh alle daegh,
 Het vry onvry deur list, loct schandich snoo ghebieders,
Ha beestiael Carnoet. Aensiet doch dees bespieders.

Mariole

K'en deed mijn Heer u vvil.

Antonio.

VVas u vvil t'onderstaen,
 Is my nu kundich.

Mariole

En ick dapperlick verraen.
 T'vvas merck'lic aende pluym geen vogel onser benden
 Dus slip van *marinier*, en hier moet Pocken schenden,
 Noch al te slecht begaeyt.

Antonio.

Ia *Mariool* dats niet:
 Die hier om abel vangst ontrent den Oever spiet
 Cant merct-spel u gemant in grooter staet niet voeden:
 K'en vvas geen naem-Heer van ons Italiaens *Cornoeden*,
 Vaer vvel *Patroon*, Hier was u volck niet totje baet.

In.**Mariole**

Twee nieten in een boomloos mantie, nu dats te laet
Valetel Diablo mi sta trompado agore.
 Die met te droes te Bicht gaet is zijn offer toch versworen
 Dats loeren, en noch meer ons schade so ick schat,
 Tis een de voorste vvt de *Signory* der stadt,
 Diet op ons vragen niet van doen comt, of behoeven
 Daer's keurs genoeg: Dan u dats boeven sinne boeven
Hou Mariniere, Hou Cokijn, hou Katse: hou Viliace,

Wt.**Wachter**

Wats hier te parlement? hou vast, past vvat te raken
 Dit snoot hoere-vvaertie schat ic, is de vvegh veer te steyl
 Of bruyc gy heerschappy? Dan k'hou een oogh int Zeyl,
 Heen voort na *mariniere*.

Mariole

Ha Massian. Orsus monseure.

Wachter

Dees beruchte vvyt-montiens, lappen en leuren
 Soudent vvel al in roer stellen.

Mariole

En vvat lacher u dan aen.

Wachter

Op mijn bevolen dienst, beseten Roffiaen,
Dits altemts u vverc: Men kent u vvel, dus vvachtje.

Mariole.

Ha Pestilentie! k'vved eer lang, nu al belachtje:
 Ten creunt niets, ick vertreck, en houter t'pachten, an
 Tis een arme Schout die zijn boet niet vvachten, can.

In.**Delio.**

ICK reken u trous gift verover blinckent Son,
 By die mijn bange Ziel met Duyvels listen vvon:
 O Goden als vvy laest de grooten heyr-tocht deden,
 Was ick vervreemt van t'licht, so heyloos alst begon,
 Verhuyst dit vvt de borst, en stont g'lijc sonder reden,
 t'Deftigh na-maechschap my vragende door gebeden,
 En vvist ghy *Delio* geen antvvoort, t'vvas te slecht
 Is dan een Courtisaen in sulcken glans getreden?
 Neen: maer een *Phoenix*: Heyle Goden, vvvel te recht
 Die merckelijck verrycet de sinnen van u knecht.

t'Voltoysel vrye Maegt, vvs Goddelijcke cracht,
 Vant voorst' der braven rijcx, ja Princelijck geboren,
 Bevest de gaven dus te diep in mijn gedacht
 Dat nutter svverelts rust bedachtsaem vvert vercoren,
 Die d'hoogen staet begint, t'quam heylich u ter ooren.

Laurentia: het wyt dry-voudich onderscheyt,
 VVt-monstert g'lijck de *Maen*, met kunt en vvaerdigheyt
 t'Gestarnte overtreft, u roem ick eygen beelde
 De rechte oorspronck van mijn hartelicke vveelde:
 Yv'rende Lentens treck, hoogh voorgestelde vreucht
 Ay! gouden Eeuuv mijns Ziels t'volmaecte van u leucht
 De eenichst *Phoenix* der *Veneetiaense* Vrouvven:
 Mijns keurs gekeurt, Ia voor ziels ceur-Vorstin te houwen
 De svvalmt vant vierighs ooghs geparste hartens vont,
 Borst vvt de vveecke schaeu eens bleeck besturven mont,
 Wanneer der Eeren Wet ontsetten al haer leden,
 Als ijverige vvil, en Maegden-roem tsaem stredden
 Al momp'lent binnen't perck van haer ontroerigh hart,
 Liefd willent, smeeet de schaemt heur terging vvvel so vart
 Liefd parstent veur een Hemels *Nectar* soet en geurich.

Mits bleefse stil gebloost maer laes! Princes so treurich
 Mijn maeghdelicke rijck, roemvvaerde groote naem
 Hardochtse leuchdich hart, het vvillen namse tsaem,
 De voorvechtende vry, en dapper reynheys glorie
 En costen, scheent int eerst, niet raken vvt memorie,
 Onnoosel roemde t'hoogst heur vrou *Diana* gaf
 Maer dus verliest is t'licht nae op u rijcke graff,
 Mist u door gayle brant dees Titel deurt omcoosen.
 So vvaart diens achtbaer roem: maegts rijeste g'lijc verlosen
 Ten sy de vvaerde Echt sulcx met een seker bant
 Te voor of naeder soet, en dect des vverelts schant,
 Hoevvel de Maegdom is een ydel naems perket
 So heeft my *Cynthia* heur die van lang ontset,
 Dit soet de vvederpaers onnarment g'not van vveelt, vry
 Als d'vverelt in een hemt schynt menig kusgen steelt, bly.
 Als d'opgetogen geest bloost int ontsluyten brandich
 Als Min t'nadencken roof, en schrickel buyten landich,
 Alst al volcomen vvaer, so lang om is geslaeft,
 De minnelicke Coets in hun Tapyten graeft?
 O Goden! waer zijn tijts genoechelijcste vlagen
 Meer in gevest gevveest, vvaer zijn de goude dagen?
 Ons levens, meerder in gegloriet en ghe-eert
 Wanneer de sael'ge deucht de harten gouverneert
 Dan nu mijn oude schoon Vryers ick vveet volcomen
 Ghy dees u raserny te licht'lick hebt vernomen:
 T'gerucht vlooch: Vinnich vvt over t'geheele ront
 k'Heb t'huys genaerdert om persoonlick met de mont
 Heur doch volstandich blyvent oorlof nemen vaerdich,
 En maken t'cleyenste deel weer duysent diensten vvaerdich
 Met goude schyven, na te boeten tot behoeff.

Wz.

Cynthia

So naemt gy t'laest versoeck vals Ridder tot een proeff
 Bevvimpelt voor u bet, vveet vrient in schyn te soecken
 Verrader. Wat ick sie? d'mach d'oogenblic vvel vloecken
 Ick t'lichte licht verbant: onsaligh heb gekent,
 Durft ghy t'half doot gesicht verschynen, datje schent?

In duysent moorden Eedebreker, vvreede vvoeste
 Wiens koppel vinden scheent gevonden oppet noeste
 Als ick u overgaf het vryste dat ick hadt
 En t'hooghste dat van oyt een teeder Maeght besat
 Verdaedicht sooje kunt, schyn-schoone, die alleen is.
 De roover van t'harts rust, geen trouvver *Theageenis*:
 Int minste punt ghelijck der Moorenlantse trou,
 Gaet roemt u laster-mont, hoe datje vande Vrou
 Genoten hebt dat liefd u svvoer, deur starcke branden
 Wat bont ghy in een grif met dees Godloose handen
 Wat stelde ghy tot straff? Comt sentse hooghe Goon
 En lijt een oogenblick den spotter van mijn noon
 Hier niet te leven, t'sal al lacchend' nummer enden.

Delio

Dvvanc heerscht recht goyerneert vverwaerts sal ic my vvenden.

Cinthia

Trouloose *Paris* vlucht, so vvijjt voor *Pluto* heen
 Vals *Aeneas* laet uvve *Dido* voort alleen,
 T'dry-rasigh rot te buyt, de Lootsman vvacht u stappen
 En voert my lichaem me, datje doch vvaent te trappen,
 Aen duysent mortels.

Delio.

Neen, Ick vvensch u hayl en vree
 Mijn tyd'lijck sy voor dy.

Cinthia

Bruyct als *Licaon* dee,
 Dyn Godloos overtolgh. Hoe kundy my noch vvonden?
 Of heeft u nieuwve Lief *Delio* opgesonden?

Delio: Ach! hoe vvars moet ick u noemen, laes!
 Gaet bootschapt u vriendin, datse heur Zielens aes
 So licht'lijck niet verliest g'lijct schielic quam en vvroegt
 Elcx redelijcke gront voor al mijn ongenoegt
 Dan t'is te laet, en al, mijn dolle harssens vvoelen.
 VVraeck Hemel.

Delio.

Dianin, laet doch u brant vercoelen,

Cinthia

Hebby daerom gearst met d'uyterst datje cost
 Hebt ghy vervloecter daer dus vinnigh om begost

Om licht vercoelen, Ach! t'schynt om u staets vercleynen
 Sal Eedbreker dan dit moort-stuck niet ontreynen
 Vvalsche Ridders naem, vvat helpt ick meerder spreeck,
 Helpt dat ick roep. O neent, hoe onkunt dat ick vvreeck
 Hoe bloedigh dat ick raep mijn schensel tot malcander,
 En t'saem int vier verteert, g'lijck als den Salimander,
 Vliet lichte Ridder, ick ontvlie u by-zijn.

Delio.

Dats u raet,
 En dattet my ooc mijn Vriendin niet vvel en gaet.

Cinthia.

Vereert u oude kunt, tervvyl t'u voor my is,
 Dees Ringh die'ck aen u sie tot laest gedachtenis,
 Vermits u vierigh hart in als my soud vervromen.

Delio.

Dat can niet, s'is my van te goeden hant gecomen.

Cinthia

Nu isser goeder, daer vvel eer geen rijcker vvas,
 Int vvnschen, als de Ziel Ziels dollen brant genas,
 Weygert ghy so een cleyn aen-minning, om ghenesen
 Dus cost ghy best opt feyt een rechte Toetsteen vvesen
 T'vvas my al aengedient, *Laurens* u dese gaff,
 Gaet nu rampsaligh, en behoutse tot een straff.

In.

Delio.

Rasende borst can hulp iets anders niet versachten?
 So staet u dreygement my t'geender stont te achten
 Vermaerde *Cinthia*, of schoonheys Dou by nacht
 V dubbel-deeligh heeft met gaven blond becracht,
 Vliegt niet te vvulps, vvel eer ic sach roem-rijcker dalen
 Niet meer na dese tijt en sal ick nae u taelen.

In.

Rodrigo.

Wz.

ALs t'recht verstant begrypt verscheelen t'nutst' voor't best
 Als d'vvare schicking Gods vvtruct de oude rest,
 Als d'opgeheven g'loor aent Choor der deuchden tsamen
 Versiet, en bout niet vvaenvvys opt onheyligh ramen,
 Van d'aldersoetste mont, die Liefde had bedeeft,
 Die Ziels macht sichtbaer goet, en alle kennis steelt,
 Vant nutte seker recht, vroom, heyligh, onvroom Minnen,
 Dit can verkeerde ernst, d'optoyde schoonheyt vvinnen
 Voort rechte insicht, tvvelck ten goeden nummer dijt,
Laurentia: t'verschil ghy raetsaem vvaerdichst' zijt.

Volght s'wijsheys voorstel, kent hy alles vvaer gevoelic
 De rechte cier-star daer *Cupido* sprac: Nu doel ick,
 Hola! t'Kint t'minst dan Liefd, met brandent licht ontstac
 Van d'lieven *Helicon*, flux over t'vvyde vlack
 Eer-cauvent binden: Ia volmaken beyder zyen,
 Verscheuren t'roeckloos Wichts verdampde Tooveryen,
 Hoe dat den Cortisaen een licht genaemde Vrou,
 d'Altaer des Werrelts trots, vals, Aerts besitten sou:
 Waer deur de schant-vlec ons na-neven sou vervallen
 Een schentster des geslachts: daer nu gelijcke brallen
 Schat tegen schat, en dubbel roem tegen elcx lof,
 Verschiet is. Ia de Erff int opper-Princen Hoff
 De braefste sullent veur aendryven so vvel dragen
 T'gemeents gemoet verselt met d'Adels vvel-behagen,
 Dat *Delio* bevest, soo'n wel vervveende Eer
 Deuchts schoone roem is keur met kennis al te veer
 Inwendigh deur bevviste ontelbaere Rijcken,
 Dyn hoogst vvas nummer vvaert aent minste te gelijcken
 Me Vrouwve, Nichte: vvt vvel seker onderscheyt.

Mesister

Sr. Rodrigo.

Rodrigo.

Knaep k'acht dat hy my verbeyt.

Mesister

Heer *Rijchart*: sent my vvt, u *Signorie* tegen.

Rodrigo.

Dat ick so daedlijck sal my tot de saeck verlegen,
 Ick volgh: by tstick. om sien vvat tijt ons brengt te gader

In.

Diet best vercosen heeft, God hoed hem voor een quader

In.

Laselva.

Tot noch toe vvas de Tijt onvaylick my te gaen,
 Tot noch toe vvas de strijt, onhayligh my te slaen.
 Tot noch toe heeft de schoon heur gunste my gheslooten
 Ter ander zyden deet my eerslingh deysen t'geen
 Ick aende trouste vrient, onsaligh sou besteen
 vviens dienst ic nummermeer recht vvaerdig *can* vergrooten

Vlammende Borst nu is mijn soete Vyandin
 Vry, dien ick boven al des vverelts goet bemin,

O glorie rijcke dach gunt my sliefs open daken,
 Vervvildert machtich slot, breect u beknepen dack
 Laet bloeyen ons tijts Lent, vveert meerder ongemack
 Waerin mijn Ziel so lang moest heyloos branden, blaken.

Ryst ô genaden Son. Mijn hope yets vermant,
 De laest vervvesen comt op aende beter-hant:
Laurentia dit deed' mijn leven grondigh baten,
 O Heylich sydy paer, oneyndelick vrients Eer:
 En onvergeldelijck, u trouvve al te seer
 VVien ick tot aender doot doch can noch sal velaten.

Princesse vvat geschiet, dijn vvelgemaecte schat
 Vant arme hickent hart: Ach! hadt ghyt maer te bat
 Nochtans nu varsse hoop, en vrye macht t'recht schencken
 Vonct, quict de dorre geest. V beelt'nis so vervvent
 Van t'geen mijn macht vermach, heeft met u vvil vereent

Cynthia

Wt.

De Vorstin sal vertrout heur lieve gunst my schencken
 Keert vveder morgen-root Ach *Cynthia* ghebiet
 Neycht doch u Vrou'lijck hart, genadigh op my siet
 Schoone luffrouvv geliefd' de besten der geslachten,
 t'Frans vroom eer-voorste aen Boeljon getrouvver dy
 Rechtvaerdiger Vriendin van al slants heerschappy
 staet voor me vrou, laet my de cleynste dienst verwachten
 Hoe lang vertwyffelt is u vvreetheyt vast bepaelt
 Op d'onverdiende so harts quellick neergedaelt,
 Cant dan verkeeren, doet een t'aderminste teecken.

Cynthia

laet, en d'oorsaec mijn Heer, k'sal vrylick tot u spreken.

Laselva.

De aldergrootste lof sy veur t'vergunde goet.

Cynthia

Verdvvnen rijck vvaer eerst vvas vvensch in overvloet
 Is licht verhuyst, alst blyct, dit deet afkeerich leyden
 Om in oprecht des Ziels onrechtlijck te doen weyden.
 Dat *Delio* aen my Eets bondigh, bont, en brack
 En laet hem schandich achter rugge dese clack
 Doch overcomen vreest geen vverelts gruvvel schanden,

G1r

Tot noch toe heb ick niet connen gelooven t'groot
Waerteycken van u trou.

Laselva.

Noch voor u totter doot.

Cinthia

Dats diensten, proeff en voort sal u doen vvel gelanden
V liefde merckent, cost ick niet na vvaert en dienst
t'Hart droegh ick *Delio*: diet brack opt ongesienst,
Niet tvvijffelt, dan alleen gehouden t'zijn t'aenheven
Nu Edel Prins kent recht voor my t'onrechtigh feyt,
De helsche ontrou, dees can niet zijn neer-geleyt:
Veurt mijne doot berust, oft t'eynde van zijn leven
Is t'merck der lasten svvaer vvichtigen ijvers noest,
V dvingelant en liefd' scherp-snydich niet verroest
Myn voor dy hartssantin vvilt dus met vveynich vvoorden
So moet door u geslist der branden toppen neer,
VVorden gebroken, Iae gants vvtgeroeyt, en meer
Het meeste voor mijn wraeck, ghy *Delio* vermoorden
Dit bid ick van u met gevouden handen: VVant
Ghy zijt, en cunt mijn vvoeste geest zijn onderstant
Gemack'lick reycken, en so *Cinthia* vervverven
My tot vvaarteecken brengt den rinc zijns liefs ter schenc
Van zijnder hant. V dienst ick eeuvvichlick gedenck,
Op heeter daet, soo sal u vvil mijn al be-erven.
Deur u can t'stuck bequaem vverden bestelt na vvins
K'heb daerom op u brief, vvel lusteloose Prins
Vergunt, van nu u mont t'aenhooren claeghse reden,
Dat nummermeer vermocht doen liefde vals genoot
Mijn bloems vergroende borst: Nu couder als het loot,
En doet my dit: Vertoont u nummer als t'onvreden
Gedenct mijn Liefd vol-noecht, niet by zijn tijt vermagh
Eens anders licht becleen met Roosen aenden dagh.
Vangt aen, hier is u veur, waerom ghy langh dorst-gierigh
Laselua: vvaer is nu, vvaer bergt ghy t'vry vergunt?
Deur t'hooren al dijn vreucht.

Laselva.

Maer Ach! Goddin gy kunt
t'Beroersel niet bespien, vvt sulcke cracht Ionst-vierigh.

Cinthia

Des Eeuwvs al-roemlick, vvas u niet in slaverny
Deur liefd te leven, nu vermeucht de heerschappy
Wt sulcken cleynen dienst, en t'harte dies versaden
VVraec-dorst onlyd'lick sal ict slyten vant gemoet,
VVat hebt ghy aengedient met leven ende goet?
Mijn liefd te vvinnen, vvintse so met Ridders daden.

Laselva.

Geen Ridders daden, noch min Eer te roeren t'feyt.

Cinthia

Gy vvreet met dubbel recht, veur mijn onnooselheyt.

Laselva.

K'had onvermoet Goddin u geest op my te erven.

Cinthia

Bereyt voor dy alleen, dus staetse te vervverven,

Laselva.

Helaes! can sachter, Lieff, u harte niet becleen.

Cinthia

Cost hem geen sachter, so meyneedich aff te treen?

Laselva.

Nu suldy Eeuvvich zijn Vorstin van mijn gebeden.

Cinthia.

Ten can of mach, zijn roem wert metter doot vertreden
Ha! oogen soudy sien dat voor u henen trat
Die spotvvijs t'eenich mijnder Zielen gloor besat:
Ist stuck gevrichtich, dies te meer toont vry u gonste,
Nu roep ick u ter proeff, *Wt Levendigher Ionste.*
Ick daegh u over t'hoochst', tot vvivis van trouvver deucht:
Op dattet niet weer vvvert verandert: So ghy meucht
Te vvivis aenschouven t'feyt. Laet ghy u Lief verlegen?
En can u mijn gesucht des onrechts niet bevvegen,
Tot dyn groot-making. Siet op een bedrogen Maecht:
En sooge reen gelijck de minste deernis draecht
Vergelt de snootst, de vvreetst, Ia felste die my t'leven
Al levent moorden.

Laselva.

Nu, dan om dyn liefd gedreven:
Tot sulcken schou-spiel als de vvverelt noyt besach.
Noch tijt gedoogen cost: vviens gruvvel breken mach
De naere vvanden om t'beschimde rijck vol Zielen
Ellendich, Ha! Goddin: En dat vvvy noyt behielen
De cleynste gluertjens vant vermeugen crachtich licht
Ontspant dyn poorten nu, Goddin vant laest gericht,
Maect u gereet int stil, myn lief ick loof so vast, nu
t'Volbrenge van u vvivil. Wech vrees die doch geen last, gru

Ick sal met teycken Lieff toecomen u als Heer.
Vaert vvel Princes, en daelt ter hooger tinnen neer.
Dat niemant yets vermoet, noch merct.

Cinthia

Liefde sal u croonen.

Laselva.

Ha! lief nu siet, treet aen, niet mach dyn macht verschoonen

In.

De Maegt van Cinthia onder deck mantel met Mariole verspreeckt.

kamenier

HA Padre del Cafe, Hoe ist, sout connen vallen?
So most hy t'Sekijntjen te minst daer aen vermallen,
Daer voor sou hy genieten dat noyt yemant toegevvyt, was

Mariole

En ic meend hem hier te vinden soo tvoorsejde stont, en tijt vvas.
Ha Plaisante Gallante madoone, tis vande besten,
Ghy mochtet u leven bet besteen.

kamenier

Nu dan de reste,
Me Iuffrou *Cinthia* vveet gans vveynich mijns vertreck.

Mariole

Holly vvas oyt van vleys en bloet, schurft kent wel vlec
Gaeje gang, tvverc is haest gecloncken alst vvel lucken, vvil
Gy moet galjaert presenteren, en svvijgt vant verdrucken, stil
Maer *Sr. Mariole: madoone* moet gy oock niet vergheeten.

kamenier

Hebje dat vertrouven? neen, vvat heeft hy u geheeten

Mariole

Vossi miste notchavo, on belle Margriete madoone.

kamenier

Tis fris, k'vvilt maken, hoort dy *Sr. Patroone*.
Na t'vergelden goet valt, en moet vroegh stil vveerom.

mom Wt

mariole.

Ho! stil, daer comter Heer, t'vvas geseyt voor Mom,
Iou *reputaion*. Hae *Seignore vostre recommande*,
Ha *madame Colette*.

De mom

A vostre Signorie. La Playsande
Colette, hae Madoone. Tis goet nacht, ten dienst van Min.

mariole.

Gaet me Vrou *Colette*, gaet doch.

De mom

Mo! *Galliarde* Goddin.

Laet ons gaen verlusten. My suldy als bedancken.

kamenier

Ick volgh mijn Heer.

Mariole

Dats coop.

De mom

Mariole stelt ons t'bancken
Ghereet, en gaet ghy voor.

Mariole

Serviteur. Heer Ioncker: t'Sae

kamenier

Patroon, vvy volgen met liever leeu na.
So maect ons vande straet by nacht int stille.

De mom

Gratieuse ghevvis, K'stelt alles in u vville.
Orsus, vvy sullent dan in dichte vaten domp'len,
Men seyt int doncker lief, vvast oyt het beste momp'len:
Hy sal iets redden, tot verheuging van dit paer.
En cruypen soetgens by, daer hebje dan malcaer.

Vierde Handelinghe:

Eerste Wtcoemste.

Laselva.

DE Oogen dieder noyt toe-loken deurt gevaer,
De sinnen die vervvoet flux dvvenen van malcaer
Wanneer ghy aen-naemt nu het gruvvelijcxst: O Goden:
Onschuldigh om de Liefd, de grootste vrient te dooden.
De Sonne sal veel eer de nacht zijn onderdaen,
En vvis'len met de bleeck gehoornde silver Maen.
De Goden sullen eer, op d'Aerd hun vvoonsteed' vesten,
En laten ons den vloer des Hemels, als ten besten,
O Liefd' vvat ist gevvelt, vvt so een vrou geviert?
Tot heyloos werck: Hier tegen Eeuvvich chiert
Dijn gunst onmetelijck, o trouste vrient lofdadigh
My onvergetelijck: dijn cracht dies vvel beradigh
Den gantschen nacht ontrust, deucht nam de overhant
Eer dat ik Godloos breeck vvt een vervloecte brant
Het onvvtspreecklijcxst dat Heer *Delio* vertoonde,

Vertrec ic flux, dat liefd' en t'schoon so niet ontschoonde
 Om naem-geslacht onvry, den vloec doen erven by
 Recht schryvens: Neen, o vrient, u Eer vvint boven t'bly
 Dat lang gekoppelt in onrust lagh. K'hebt ontbooden,
 Op't haest, en vvacht hier die my nummer staet te dooden
 Maer dragen over t'eynt des vverelts deur vrients Min
 Voor Zielen vreucht-rijck loon, ten hoogen Hemel in,
 Hier comt mijn Heer.

Wz.

Delio.

Des hayls, g'laurierde brom, stars weelden
 Vereelden noyt des heychs aendachtige kent-beelden,
 Als my vereelt dyn comst, mijn vrient.

Laselva.

Weet deugden schat.
 Cier-monster, vraegt niet meer aen my, ic bid u dat
 Waerom ick treck van u? De goeden zijn voor henen
Veneeti is mijn gru: Vrients af-zijn te bevveenen,
 Den Hemel salt voorsien, daers' haest by last geleyt.

Delio.

De saeck die overvveecht, ick bid, soot past geseyt
 Mach vvorden, vvis t'ontset de moet maect my deelachtich
 Oyt brack ick t'svvaerste als dyn liefde vvat te crachtich.
 Ay Broeder maect u grootst, vvt vrients vvil so geringh
 Mijn Eer-spel te voldoen, begeert en sonderlingh,
 d'Aenstaende Bruyloft met u by-zijn te vereeren.

Laselva.

Eeuvvigh sy danck aen u, en die van u begeeren
 Vermogen mijns sy tijt in als voor vrient gereet
 Verhalent is de borst het aldervvreetste vvreet,
 t'By-zijn te derven ghy die Adam zyt van t'leven.

Delio.

Hoe cunt ghy? ick en can,

Laselva.

Ick moet. En Ziel moet beven
 Half rasent, schricken, gruvv't, en yselt vvt gedacht,
 Van dy te scheyden dan, so veel bestaet deur cracht
 Tsy best, hier mee voorsien, en hoede so veel quader.

Delio.

Hoe dit! vat op ghy borst van Ieugdens eeren Vader,
 Vermompelt niet verbaest, ontsluyt den vvaerom recht.
 Is Liefd' van aenbegin by ons so niet gehecht
 Om openhartigh noots belastingh te meedeelen,

Tot licht'nis des onrusts, beclaegh ic my der deelen
Gelijcking: So ick niet voor u verborgen maeck.

Laselva.

Ha! Liefd bloeyt dies te meer, doch tis een ander saeck.

Delio.

Een rechte vrient behoort voor vrient niet te verbergen
Want na-denck, ongelijct, de saeck can so verargen
Aen diemen vvaerdich hout, raetsaem t'stuck te beraen.

Laselva.

Oprechte vrientschap: Liefd heeft Godloos onderstaen
Nu t'laest aen *Cynthia*, vermits ghy hebt eerbondigh,
Laurentia ten deel, en dat ick open-mondigh
Vry-hartich nu versocht, sien of ick vvinnen mocht
Die so mijn flauvve Ieucht scharp-snydich t'onder brocht
Flux heeftse ongevvoon haer blinckent licht verheven,
Met so een lieve stem, deur Goden scheent gedreven:
Der glorien Voogdy, doen vvas ick rechts verlust
Doen heeft de Vyandin geveysd'lick my gecust,
Rees boven t'opperst deur mijn svvac vervvonnen zegen,
En heeft my int gevvelt ten vollen roeps gecregen,
Goddin van tvveederley, dat by u niet behoort,
Wat heeft u Vroulick hart my eyschende te vvoort?
So moordelick vermoort, verstomt, en bergt de schanden.

Delio.

O niet, hiers macht voor u.

Laselva.

De coude Zee sal branden,
Tot polver-asschen, deur beroerten, of verdvvijnt,
Gerechtheyt sy u Son, die elcx vol-noegh beschijnt,
Na volle Eer-kents plicht, de deuchden t'onderhouvven,
O onsalige eys: O vvanckelbare Vrouvven,
Onvvinnelicke Ziel. VVien eyst u doot dus streng,
Van my: En vvil dien ring ick t'vaste t'eecken breng,
Niet eer en salse mijn versoeck, gehoor toe-neygen
Vervvonnen deur sliefs macht, toestaetse my te dreyghen
En vvil so vasten pant die van u eerlick Lieff
Achtbaerst te houden vvaer, en dat dit met gerieff
VVel-gissent niet vermach, van u mijn vrient te scheyden
Als deur de bitter vvee, vliet Duyvels vals beleyden.
Hier is de Altaer daer t'gemoet gehouden knielt,

Also ick dan alhier, deur t'deel dat sy behielt
 Natueras hoogste Cunst, in bangicheen ben gaende
 Met doodens coude leen gevveldigh hout vast staende
 Niets meucht gy vveet Fransoys beroemen t'deel van my,
 Of brengt u beste vrient te niet en aende sy
 t'Vervloectste dat by mensch gehoort is of bedreven.
 Veyliger ist de Ziel mijn vrient van dy te leven,
 Om te vergeten deur't afvvesen t'crachtich licht,
 Op dat geen svvaerder my, keert Goden, vvert verricht,
 Want als ick door u trou my veel hayls deed toeschryven,
 Quam d'Helsche Vyandin de vvreetste alder vvijven
 En eyschte, schuvvt, maer gruvvt, hoe cant huys vesten in
 Dyn vveecke borst, t'vercleynt, u glorie rijck Goddin
 Best ick vertreck, en raet niet meer: o vrient grootdadich,
 Ic danc besturven Ziel, u hart schricht onversadich
 t'Aenhooren vvat de alder-lichst geaerde mont
 Des arme harts beriep, doent dootlic vvas gevfont,
 Doch niet genoeg, sy bract veur tuylery vveersinnigh,
 Geen dienst en zijt door my behoedent Goon gewinnig.

Delio.

Wat voordert staet u aengedaegde vrients verslach
 Te troosten, vvaer deur vrient en vrientschap blyven mag
 Vvat vvtcomst t'by-zijn van Heer *Laselva* mach dueren,
 En dat t'vry liefs genot tot voldoen der natueren
 Verrijct, ten schied' of can niet sonder quaet geschien,
 Nochtans tot aender doot suldy mijn vrients daet sien,
 Dat ons na-levers sien getrouvver liefd opt lest,
 Int Rijck *Veneetia* voortyden is bevest,
 Hoe brandich my ontroert deugd'saem Goddinne t'stryden
 Dat u onnooselheyt deur dit soud' moeten lyden.
 Hoe svvaerlick knaecht. Ay! Vrou *Laurentia* t'gevoel,
 By u te onverdient. Hier merck ick opt gevoel
 Daer leucht verdort, en crenct te jammer om gedooghen
 Hierom *Compaigne* doet na t'ernstelick vertoogen
 Ons sins voorstel, dat raet u dient in als ten best.

Laselva.

Ghespeel sy mocht u schaen.

Delio.

Wat sorght ghy voor de rest?
 Ick vvil u by my, so vertoon ick dan der vvaerden
 Gerechtheyt. Kies u voor het best juvveel der Aerden.
 Hoe lief ickt heb, en is geseten diep int hart
 Volght t'raet geniet u lief, dus sullen vvy der smart
 Vervvinnen flux opt vars, morgen k'sal plaets u noemen
 Ben ick genoot, ten huys, t'geselschap vvaert te roemen
 Daer sult ghy u omtrent begeven, so vermaect
 In questie tegens my, dat svvaerder veroorsaect
 Beroepen Eers recht om na buyten te verdaden,
 Daer coment, eenich, sult dees Ring tot s'lust versaden,
 Met-dragen, en voor sulcx te houden vast in ken,
 Ick door een ongeluck aldaer verslagen ben.
 Wil om vrient seker tijt verreysen sonder vveten,
 Tot vvyolge dagen tal, by u in vreucht versleten,
 Gelegentheynt verstemt te comen vveder in,
 Dus crycht ghy *Cynthia* u vvtvercoren sin,
Laurenti sal voort stuck heur rechte liefds iets lyden.

Laselva.

Ha! groote proeff laet af, t'is doodelijck bestryden
 Vws harts, of schoon de Mont, aenbietet met blyde lagh,
Laselva, schaemt u t'stuck, te goede dattet magh
 Te veel opleggen: Neen, voorsulcken vrient buygt neder,
 En bant dees suffering, die maect u manheyt teeder,
 Iae eereeloos vergeet

Delio.

V brandent jock verspiet,
 En schatert binnen t'dack, versvvygt dyn rust-dal niet,
 Hier nader sal mijn Heer u vrients plicht kunnen hooglijc
 Dubbelt voldoen.

Laselva.

Ach! Min. *Delio*, ist oock mooglijck,
 VVel dapper Ridder dat dit blijcken can by macht,
 Ick neemt dan aen.

Delio.

Tegen de middernacht,
 Ontrent Heer Rijchaert aenden voor-pleyn comt vervvaren
 VVil-moedigh, met een hulp of tvvee van u Dienaren
 So vvil t'geselschap ons beletten voorder slach,

H1r

Mits dien beroep ick u tegen den naesten dagh
Hier me de saec berucht, ten vollen schyn van vvaerheyd
Dit bondigh.

Laselva.

Ay tijts roest, Ach! broederlicke claerheyd,
Moet dus vol-lucken Liefd u ingebeten quel?
Der eynden drucken sijn t'herkauvven als een Hel.

In.

Laurentia.

Laurent

GH'lijck alst deur stralent hoofd der Sonnen t'Licht vervvrect,
En met verliefden geur den Dou der blad'ren trect:
Mits als de Cric des daegs al lichtent oog comt hoogen
So vvelcom sydy my, ô Slot-Heer vant vermoogen:
Nu vindy Ionge borstvveer-spoox verbyster, Mins
Vermogen vlam, belachte nu geensins so Kins:
Als eer vvt t'dichte Net des Vrous u sinnen streefden,
En sonder kunt van tijt, my tijt onnoosel leefden,
Hoe ijvert Ziels aentreck, na Adem-tocht der borst,
By nae vervrosen Aert die na my Prince dorst,
Al sal de achterclap aenhoorent dit vvee-clagen,
t'Onrecht beticht de geest, *Veneeti* overdragen
Mijn Kintse sotterny, het binnenst buyten keer,
Deur trouwer Liefds verpoos: so soetlick quel en seer
Want die gerechtlic Mint, toont deur zijn handel quynigh
Hoe't af-zijn niet vercoelt, maer haest so droef en pynigh
O neen, tuygt niet my aen, die liefds spoor soetlijck trat,
En knielt voor *Venus* Coets: als sy ter vvagen sat
Tuygt, Ia versterct de loff die aent Altaer der minnen,
Hebt roeckeloos besteet de offer van u sinnen:
Of grooter vastheyd deed eer Cruynen tot u loff:
En vesten, deur dees staet t'besegent vredigh Hoff.
Tuygt voor een teedre Maegt, of glorie overvloedich,
Zijn Scepter op my daelt, te min niet thart svvaermoedig
Opsvvalpt der baren onverswelg'lijck nat, en schut

De vreuchde oft noch vvaer, schoon Ziele buyten t'nut
 Tgeen al de werelt roept, Ha! rijclie harts vvaerts schatten
 Van voller vvensch-suchts pracht, so vaylich te bevatten.
 So heyligh t'ondergaen: Alreet gevnonnen vry
 Ach! *Delio*: de Liefd deur kittelfantasy
 Maect my snel-hakent: als ick g'lijck by duysent Iaren
 Een uers afvvesen, schijnt. Ay! mocht u vvedervaren
 Dat nu dus rechtevoort de vry-Voocht van mijn geest
 Beknipse, t'hart dat vvensch, genakent d'offer vrees
 t'Ontsihs bedeeft, stormt overweldigh, maect ontsiende.

Sonder Mantel Wt.

Rodrigo.

Dat u de Goden niet min g'vvensch eers g'not verliende
 Als t'soet uvvs Ziels vervvaert: Me Iuffrou by ts-harts deel
 t'*Helicons* besigh Choor, beijyert: dat geheel
 De vvijde vverelt prijst op Faems beruchte tydingh

Laurent

Welcx seegmoet onvolbrocht, roemstelde op verblyding
 Staend onder t'vvonder dat ons tijt dick brengh.

Rodrigo.

Besiet:
 Op heusheyts eygen en d'onheusche vleckten niet
 Waerin d'liefd starct bevvest, stichtbaer, en vvil braveeren.

Laurent

God geeft ons *Mon Cosijn*, de stonden sullent leeren
 Wy zijn tsvvaer ongeval, te buyt.

Rodrigo.

V Prins is, als
 Na vvil, vervvarpt t'gesucht, t'nadenck is nu te vals
Delio, rechtevoort, is vast in alle vveelde
 Opt heerlijk mael gemist van t'loflijk uvver beelde
 Wel levendige glans, Cier-Lust-hof Ziels vvarant,
 Van hem alleen.

Laurent

My Heer gaen vvy na binnen vvant,
 Licht steur ick u.

Rodrigo.

Ick steur om best vvil u gepeysen

In.

Laselva met een bloot gheweer na buyten.

Laselva.

T'Gedacht vervalt, niet snoot, vvaer over vvilge deysen
Delio stelt sigh nu te hooger proef voor vrient

Devvijn' tgeselschap vvaent t'moort stuck te onverdient,
En is so niet gemunt alst yligh schijnt deurt reysen.

In.

Daer wert geblasen vanden Toren inde stadt.

tGerugt

OP vvack're Adel rijst, luystert na droeve maer
Om *Delio* neemt vvraeck, de bloem vvt al dijn vesten,
Is deerelijck vermoort, dees tyding schijnt te claer,
Deur gist'ren doodens feest, vvat gaefdy ons ten besten.

VVt u quam strydigh voort, opt soetste vant vergaer
De vvrock, eer overvvan, door een onsaligh questen
Flux daegden sy malcaer ontsinnich vol gebaer,
Hier over t'vvater: Ach! stout Ridder t'vvas u lesten

De grootste vrientschap vvel deur-vvortelt vast geheyt
Dus bloedich, fel vol nijts, veur duysent schanden scheyt
Hoe grooter Hoogheys tvvist, hoe blinder letter vreeslijc

Schoon Chooren nu ontciert dijn Christalijnen glans
Lethes, Ebt sonder vveer toe-keeren aenden dans.
En laet *Veneeti* Bruyt de vroomst der vromen vveeslijck.

*Laselva inde stadt comende, verbaest, is flux na thuys van Cinthia gegaen, die haer niet
wel te passe veynst.*

Laselva.

Waerom dwingt ons de liefd dootlijcke smaet te dragen
Die met besturven hart, met Ridders hart verslagen
De blooden keer de rugh, sien met verschricken om
Hier is nu d'eenichst pant, Lief *Cinthia* ick com
Met u beroepen dat ghy deuchde noemt vol laster
Doch t'eyschen maect de ziel voor sulcx noch veel te vaster
Ick clop en openbaer t'geen van my is geschiet,
VVaer is me Iuffrou Cameniere datse niet
Self presenteert, vermits de saeck so leyt gelegen.

kamenier

Sy is te bedde juyst in ruste neergeslegen,
Deur groote flaute Cranck, en niet vvel int gesicht,

Wil dat de bootschap aen mijn Heer dus vvert verricht
Tot morgen, comt dan vveer, sy vvil u als verrechten

Laselva.

Dat sal ick al te vvis, en vrees comt my bevechten,
Wenst dan me Vrouvve veel gesontheyt van heur vriend

Maeght In

Hoe Heer *Laselua*? k'vveet vvat dencken, noch ten dient
Des sins volnoeging niet, my dus te senden buyten
t'Gerucht loopt op ons feyt, vvaer sal ick my besluyten?
De schrick priet vol gevaers, Hemel vvat gaet my naer
Dat ick vvt liefd begost, beleyt de moet so svvaer
En legert om de brant, die my noch vvert geslooten
Ick moet verstemen, en my niet te seer ontblooten,
Tot morgen, offer vvel vreemt volck vvas binnen t'dack,
Hier ergens best nae by sie dat ick my verstack.

Cinthia Wt

NEen Moordenaer gy sult geen Slot-heer blijven lusten,
Flux Maegt treet over vvegh en portje niet te rusten
Ten huysse van *Signoor Rodrigo*, of die eerst
V by-comt vant geslacht, ijligh opt alder-seerst
Vercont de vrienden dat *Laselva* heeft moordadigh
Mijn *Delio* gevelt, Ziel zijt hem onghenadigh
O vvel-bevvallick schoon, volmaecte beelt, u stalt,
Blijft eeuwigh hier ge-eert, tsy vvatter of gevalt
Rap draegt dees leyde maer, diese doch al vvel vveten,
En meerder sekerheyt, datje niet most vergeten
By tijts hier in mijn huys eenich van heurder spoen,
Ick salt vvt zijnder mont haer selver hooren doen
Sy brengen raet-volck me, gaet ras.

kamenier

Ick salt bestellen.

Cinthia

Ick hou my binnens daeck, den Adel schier aent rellen
De straten svvermen vol, elck is dit schouspel leet
De moorder sy u strackx: En Hemel ghy die vveet
Zijn moort geen moorden is, mijns onrust te beslissen
Maer een onrustich eynt, de uren VVildernissen,
De dagen vvoede storm, de vveken naer besluyt

Vvat staeter by dees saeck al vvreets te rechten wt.

In.

Den Thoren Wachter.

Wachter

DER saken ongeval vvel duy'd'lick aenden dach
Vliegt als een dicken svverm, dat elck vreesen mach.
t'Verbont deur jammer strijt, t'is over al in roeren,
Sy svveeren aende Goon, tot rijcx straf vvt te voeren,
De gruvvelijcke daet, hoe haestich vvas t'gerucht
Flux over t'vvijde vlack, nu rechtet deur de lucht,
Ons naebuer steden t'recht gemeen berouvvten clagen
Want vvel vvaerdiger Ziel en sal geen Aerde dragen,
Eeuvelijck blinct dijn glans, t'vermoeden is nu dan
Dat desen moorder is vertegen vvt den ban:
Nochtans t'vvert al beset, een yder in zijn oorden.
Holla.

In.

Wt.

Antonio.

Vrient: datje daer vvel let al na de buyten boorden
Des over-vvals, dat Schip, noch volck vvert vvtgeset,
Elcx Ziel tuyght over t'gheen, de gantsche vverelt smet
En sou ons dese schelm ontloopen zijn, t'vvaer schandig.

Rodrigo. Wt.

De gruvvel set Voogdy, en stuert de harten brandigh
Ghy vrome Heeren, Nu t'recht vordert vvat gy meucht:
Dit roert den Hemel: Ia bevlect de suyver deucht,
Het schelms geweld vervalst een hart, so duyvels mannen
Nu schijnt geen hart, na-vvaert, de kennis sy verbannen
Vlucht dvvaese Eendracht dits t'vertrouvvten vanje goet
Dijn Slangich ingevvant. So bitter als een roet,
Spuvvt over, die helaes! van elc vvas loff vvel-vvaerdigh.

Sargant

Ick sal met dit mijn volc aent Hoff my maken vaerdigh
Om volgen t'Recht, vvat last de Banck my stelt.

Rodrigo.

Soo dat
De Rechters vinden tot versussing van hun stadt.

Sargant

De gryzers vvaren droef neerslagen van gesichten
Wel merck'lick vvt t'gelaet, vvaerin vvy al verplichten
Dat Fransse moordich vals, on-mensch'lijk hart te vvraec.

Mesister

Mijn Heer *Rodrigo* met gedooen hoort een saeck
Ick vvtgesonden ben.

Antonio.

O bitter vvoet vervaren,
Vervalstheyt, vvaerdy niet de aldergrootste Caren
VVAer vvt ter liefden dienst als vrient van so een Heer
Veel toegelaten is, vvs Vryheysts, noch te meer
Wt Vorstelijcke stam gesproten, als voorstelden
Niet Vorstelijck, maer schelms, is hier danc en t'vergelden
Vervloecte Ziel.

Rodrigo.

Volgt ghy, met volck gerust in al,
Ick gae voor, en mijn Heer gebeden dat hy sal
t'Sant Marco veur de gang, besichtigen hoe't daer, is
Ghy vvachter rept by tijts, tot hulp, by dient gevaer, is,
Dit sal gevvroken zijn ten wterst' vant gheslacht
Ick vvert ontboden by het Adel-rijck (gedacht)
Is vreemt vvat datter mach dus jachtich zijn voor handen

In.

De Camenier met volck wt om Laselva te vangen.

kamenier

Nu volgt, dit mostje in.

Sargant

VVat hondert duysent schanden,
Maeckje gerammels, trou, als gilden past nou recht,
Datje geen cans ontsnapt, vvy crygen hem in hecht
Hy mach ons so den dans met allen niet ontspringen,
VVAer droes vvilje dus dvvars? Ick salje leeren dringhen,
Past daer, ick seg, en roert geen rusting vvilje spoet
Hier luysten-duyvel, vvaer ick segge by gans bloet
Doet so ick segh, en daer niet over, vvil je rusten?
Gae gy daer, gy dat op.

Cinthia

Gasten bevvisst u custen
Ick sal u hooren doen zijn vonnis hier ter stee:
Maect u al vvt t'gesicht, laet blincken stael noch snee
Tot ick mijn Camenier van binnen roep, sal t'merck, zijn

Sargant

Dats goet, en vvy sullen vyvementich byde vverck, zijn
Ick gae ter zyden, tot het teycken ons verwect.

Cinthia

Als ick mijn Maget roep, so luystert dan perfect

Laselva comt wt beangstet, rontom siende.

Laselva

Venetia is op vvacht rontom nau met vvee
Om mijn onnoosel bloets vergieten vayl en ree
Nu *Cinthiana* Ach! ontsluit u vaste wanden
Verbergt, dit is u vrient, vviens borst in duysent branden,
So heyloos vvert beticht, vertroost hem met u mont
Maect nu mijn flauwe geest van harten recht gesont,
Hoe sal ick, yder tree dunct my de Aerd te binden
K'en durf nau cloppen. of gerucht iets ondervvinden
Flux comter opt geruys de vvacht aen, dese nacht
Heb ick in bloedigh svveet by na dus ver gebracht
En vveet vvaer duren, noch by daeg can niet, ô Goden,
Ist nu om my alleen? vvas ick van oyt ontvloten
Als d'eerste storm vveerstont dit hart door redens schrick,
Nu vvorteldent te diep, en in een oogenblick
Dat ick my over gaf t'Iuvveel der Itaelianen:
Nu salse nae beloft den vvegh der vreugden banen,
Ach! arm besturven geest, hier ben ick opt onvast.

Cinthia

Hoe arme borst?

Laselva.

Me Vrou, dit hebje vvel gepast
Ter goederuer. Ach! *Cinthia* vvat dvvingt me Vrouvve?
Aen u verliefde keur die Princelijck te houven
Ha! *Cinthia*: Het is u toegevvijt van langh;
Mijn leven en mijn doot, rying off onderganh,
Hier siedy u een slaeff, die ly, en heeft geleden,
Den *Delio* gevelt, door dees hant, brengh u heden
t'Litteycken tot getuygh, den Ringh hem hoog en vvaert
Dees dat ick hem benam, mits dat hy op de Aert
Neerstorten in het Sant, doen al de Aerde beefde,
Doen *Agaricas* stem met t'Vogel-Choor ontsvveefde
De doodelijcke galm voor oogen neergestort
Nu schiet mijn rust onrust, vvs diensts schynt veel te cort,

Der vvee-moen suchten comen u t'onty verladen.

Cinthia

Ach *Delio*

Laselva.

Goddin, bestuerster vande daden,
Wijcken wy vvt dees wegh, na binnen sonder vrees
Daer zijnd' en suft niet meer, vvt schricken ick genees
Fiere Goddin, me Vrou: K'sal breeder t'stuck vertellen.

Cinthia

Ick sal mijn Camenier belasten iets te stellen,
Vermits ghy by my zijt. *Colette* stelt u slag.

De Crijchsknechten vliegen wt met rumoer, ende vanghen hem.

Sargant

Zijt ons gevangen.

Laselva

Vermaledyde dagh
So vat de Moorderin, die oorsaeck is van desen.

Sargant

Bint vast, vervvaende siet t'gerucht is opgeresen.

Laselva

Verheerde buygt en lijt. Ha! *Cinthia* t'vvas u,
Om my alleen gedaen: So comt versaetje nu:
Alder-ervloectste Proy.

Sargant

V feyt is niet te schoonen.

Laselva

K'en roep geen soen.

Antonio. Wt.

V leven noch u bloet en connent niet vol-loonen
Flux helpt hem van een cant, in svvaer gevanckenis,
Ick treed u voor, ghy Volck beset hem vvel gevviss:
Rontom de vvacht sal by te hulp toe-vallen daed'lijck
Tsa op, sta ruym, en of, en volgt t'gebieden raed'lijck.

In.

Vyfde Handelinghe:

Eerste Wtcoemste.

Dondalfado wt comende van Spaengien, hoort in Veneetien het Gherucht.

Dondalf.

Adel-rijcke Monarch, gheweldt van dubbel eerigh
 Ontselijcke Prins, hoe leet was my dien dach:
 Den dach, als den Atrop verkeert op d'Aerde sach,
 En cort Lacheli draet, ter schanden soo on-neerigh.

Ha! Vrient waert oyt vermoedt k'was nummer weder keerigh,
 Nu drijft my wederom rouws onvermoede slach,
 O Delio! u Vrients geselschap die vermach
 Veneeti sonder u, met allen niet begheerigh.

De Momp'lingh van dees lichte Cinthia ontslaept
 Met vreemt naedenckent, soo't den Adel recht betreapt
 Te min niet dese Man, kent willich sonder tuyghen.

Veurt t'Ridderlijcke Zweert, Laselva k'weet wat raen,
 Wat oorsaeck groote Vrient aen Vrient dus heeft begaen
 Is onghelooflijck, dat Vrients vrientschap stont te buyghen.

In svvaer gevanckenis den Françoys moet belast,
 Die eer de braefste op dees straten vry mocht treden,
 Nu inden Karcker leyt, voor moorder aengetast:
 O vvanckelbaer geluck, noyt roem alst overleden.

Oyt vvaerdy my een Vrient, als *Delio* my vvas,
 Nu can dyn vvoeste daer der Vrienden dienst niet baten,
 Hier's te beduchten, tfeyt dat seldom geest genas
 Oft Aerts voldoet, die droef de vverelt moet verlaten.

Onder de grootste vvert de svvaerheyt toch versvvaert,
 De rijcken zijn de hulp, doch vvast een helt der Helden.
 Hier comt Heer *Rychaert* die vvel-vvetent is vermaert

Wt.

Laet hooren vvat verpoos hy ons vant stuck sal spelden.

Rijchart.

Sr. *Dondalfado*, u comst en vvist ick niet,
 De swaricheden vant ooch-schijnelick verdriet
 Geeft reden, en t'gemoet is propt vol alder svvaerheyt,
 Hoe een de voorst' aent rijcklijcklick in rechter vvaerheyt
 En d'ander vvt der Franschen: Conincklijck nau min.
 Vryvvichticheyt behoort, bedachtsaem, t'stuck heeft in
 Gevvelt vvt vveldoen t'recht aen yeder te beslechten,
 Ach! grootse slaverny: des vvil-moets dienstbaer knechten
 Tvveevoudigh overtuygh, beroer vol vrees, geplaest

En t'moet, de vvraeck niet rust, vvat is den Rechter naest?
 De vvroeging, deur versichts merck, tuygers af te keeren,
 s'Harts rust te houden. Noch de vvijde vverelt leeren
 Schrick-spieg'len beyd' voor t'hier en namaels met beken
 K'verclaer becommert: Soo'ck tot grijser Iaren ben
 Noyt svvaerder t'hart belast met t'last-stuc legert vastlick
 Noyt claerder opgetast, de letter vvijst maer lastlick
 Van hooger Wetten dvanck, ist d'Heer *Laselva* niet?

Rodrigo.

t'Ontstaet zijns staets, die soo'n rechtveerdich bloet verghiet.

Rijchart

Als rimpel-vleck vvaer wt de grootste Magen vruchten
 Tot svvaerder achterdeel, vvt voorspoock, der geruchten
 Gevoel om stelden, noch bevvegghen hielden van.

Dondalf

T'is onverschoonlick, noch om Scepter, hulp of Ban
 Licht dat ons groots Princes dees tijdings so verslagen,
 Die deurt beroep, ons leyt, K'hoop beter als de dagen
 Voorstellen: t'Longe lijff te quellijck mocht verslaen.

Rodrigo.

Wast dubbel moorden doch, bet vvilt ons als vergaen.

Rijchart

Ay! me vervvoede vals vvaen, last, Ia Cancker-vloeden
 Ziels-moordigh broos ghevvelt, beheerster der gemoeden:
 Heyloos verderf, hoe cant in sulcke mog'lijck zijn
 Soo g'looft noyt vrients bevvisst, Eer-giers dienst sonder schijn,
 Ist schijnen, vvelcx vermoen: of list svvint sou geraken,
 Aent achterst juyst int vvit, vvaer boose vvillen blaken
 Bedompelt, even so beguychelt dat de tijt,
 Gheen vast hecht vuert: Helaes! met dus ken moort-spel slijt,
 Ach! radeloose leucht, dvvaes om te cleynen reden,
 V cracht aen *Cynthia* veel hooger te besteden:
 Verstricte hartens bant: Ach hopeloose knel
 Al schijnt liefd boert, men siet diens crachten nydich fel
 Om t'g'nieten branden buyten kunt en vrees moordadig.

Rodrigo.

Mjn Heer: hoe smart deurschiet s'bloets ijver doch genadich,

K'roep en geen recht: T'hart jammert om een Maecht
 Die in heur Lentsche vreucht, al't tierigst vvert ontjaecht
 d'Roos-caken melc-vvit gans verstreucken t'liefflic bloosen
 De tranen bigg'len vvt, die bange suchten loosen
 Volcropt, t'is al te vvis, de Heer hoet daerme staet.

Rijchart

Treet met my binnen, comt begeeft u tot den Raet,
 Beroemde Adel, die *Veneetia* eer Ieuchlijck
 Deur vrolic vol gevaers, hebt met dees vrienden heuchlijc
 Voortijts dyn soetste ernst gehant-haeft, tis bekennt:
 So tredt gerechtlijck op, d'vvyl vrients staet leyt geschent
 Dus lasterlijck en snoot gebroken, dat u speelen
 Gerechte *Harcules*, ellendigh moet bequeelen,
 Int naer gestoelt der *Plut's* verdvvenen levens svvarm
 Daer d'ongelucken vroeg bevest een droef gekarm:
 So volgt my Heeren, tsuvaer can niet min svvaer bedeele.

Sy gaen binnen t'Raethuys.

Cinthia comt by Laurentia: Hoorende van heur bedroefden staet.

Cinthia.

ACh! lichte overstreen, des teedre Maegden Crans,
 My deert u quelling, in Lent-tierigst bloey soetgeurigh,
 Verset de saeck doch iets, die duystert alle glans
 Ten is niet al goet vvat ons oogh aenstaet Coleurigh.

Ten is niet al gevest de starcken vvederstaen,
 Ondert bedecte blat schuylt soms fenyn verradich,
 Me Vrou *Laurentia* ryst op, t'vvil licht vergaen
 Noch lichter als hy t'stuck vvs trou-bants vvrocht versmadich.

Laurentia

Ach! svvycht, en rept ons van geen dooden, t'overwelven
 Mijn Tombe is geciert, de Lely vvas ick selven
 Wiens spreysels sloten toe, de vverelt vvas te bang,
 En t'gouden harts Panneel verscheen my deur de drangh

Ontschoven vvert, het beelt der claerheden so cunstigh
 In t'leven scheent gemaelt. Natuera vvaerdy gunstigh
 Blijd' aengevangen met gevvelt brack leydich in
 Het *Venus* darteltjen: Soo'ck met ontsloten sin
 Gedoochden deur de vrygedachten. Nu vvat baetet?
 V levens leven: Laes! Ick mis te veel, en laetet
 Niet veur de rust des doots in ruste zijn geplaest,
 Lief *Delio* ick volgh. Ick volgh, en blijf de laest
 Int *Elisij* gebout, met Laura bloemich Cruyven,
 Voor rechten *Hymene*. Daelt ghy spier vvitte Duyven
 De *Cyprieensche* Vrou, voert op de ziele van
 De armste Maegt die oyt een blyde Moeder vvan:
 Ach! *Cinthia*: hoe licht en vvispeltuerigh ben je?
 In handel en in Raet, vant out gevoel beken je
 De rechte oorsaeck niet mijns crancte, sy na reen.

Cinthia

K'vveet seker dies, vvel stout antvvoord' ic vrylick neen

Laurent

Ay! lasterlicke mont, vvat sal u stryden vvinnen?

Cinthia

Een rust dal als ghyt kent byde verstroyde sinnen.

Laurent

Den dooden can sich niet verdaden, hierom svvycht.

Cinthia

Gelooft niet eerder veur ghy t'vvist teycken crijcht,
 K'en vveet me Vrou hoe't al gehangen vvas voor desen
 Aen sulcken lichten hart, lichts-vlammen die vol vresen,
 My starren int gesicht, druypen opt dorre hart
 Dat voor u liefd, Goddin, in druck bedolven vvaart,
 Noch dyn oorsaeck can niet voor Goden vaster binden
 Hier by vveet dan me Vrou, dat lichter als de vvinden
 Der Princen kiese gront te vvaerelick verdvvynt,
 Recht op *Laurentia*: V gluerich oogh, en sijnt
 Geen vaste tuygen: dy tot starct met vvil en vveten
 De noodeloose schrick, allengskens te vergeten
 T'gerucht maect kundich, longe bloem, hoe cleyne weelt
 Dijn Laura ruct, la sent last, die de maegt verveelt
 En sy onlyd'lick int verdragen, dat u brallen
 In alder vverrelts claer sou vvt de vvaegen vallen,
 Eenichste Diamant: der *Diaens* lieven rey,

Versuchten breect, t'vvas tijt dat ick mijn comste sey,
 Ick bid verstilt u vol-gecropte borst, tsal baten
 Beschreyt geen lichte Ziel die u van harten haten
 Waer van ick vast sy. u tot troost so com ick hier.
 Besiet dees Ring.

Laurent

Mijn trou verbont.

Cinthia.

Staect sulck getier.

Vermant u.

Laurent

Ach! dit is t'geen Liefd met volle raden
 So gunst-rijck over gaff.

Cinthia

Wat zijnt voor Ridders daden?

Laurent

Daden, Ach! my te vreemt, de zvvacke lust verstuyft
 Wat damp Vrou *Cinthia*, u vvoort opt harte schuyft,
 Den *Sol* van enckel schaemt sinct onder d'vvater heenen,
 Des grysen Vloets: Ach! schrick, hoe trillen dese beenen?
 Wt t'naer gesicht.

Cinthia

Dit hoorende, so breect u fantastijcke sin,
 So haest en had hy niet veroverd dit gewin:
 Princesse, van so vvaerden hant, of heeftse daed'lijck
 My comen bien. So licht, niet achtent, t'vvaer te smaed'lijc
 Wt hoog-geboren: Daer by voegent dat hy niet
 Met u, noch Ring, noch gunst, had te verschaffen iet.
 Hoevvel hy had beloofd: Syn trou u vry gegeven,
 Hyt niet volvoeren sou, maer met my wilde leven
 En sterven, daerop d'Ring met rijpe sin vereert:
 Hierom Princes het claer: bedenct te lichter, vveert
 Dyn nieuwve parssing vvant, dit zijn gebroken vvetten.

Laurent

Die deugde Liefd en salt, noch cant so niet versetten.

Cinthia

Beclaegdy, die vervvoet bespote dyn gevest?

Laurent

Met reden, en beschrey zijn onverstant voor d'lest.

Cinthia

Ws staet vvast veel te cleyn geacht, en schant der magen

Laurent

Zijn staet ist veel te cleyn: so lang tijt roem sal dragen.

Cinthia

De vvercken zyn te stom, gans ongevoellick vvreet.

Laurent

Des heyls beg'nading geef hem kennis van dit leet,
O versse vvond', dits geen vertroosting, maer vvel tegen.

Cinthia

Nu moet de vvaerheys cunt dyn Ziel-sucht overvvegen
 En dencken dat ghy't set veur die u niet bedocht
 Ia dat by leven quaet, so zijnd ghelocken mocht
 Bevint ghy aen dit eerst, dick t'vinnigst van tvvee harten,
 Men seyt dick nieuwve Liefd besnot, dats Kints en darten:
 Verandert haest, t'stuc is ter goet tyt voorgebracht,
 Tot meerder rusts van d'u, en schant van d'weyts geslacht:
 Des *Delios*: nu dan, myn hart verset de vvercken,
 Int overdencken, hoe vervvaent en sonder mercken
 De stucken zijn geplant. K'vvensch luffrou dat u ziel
 Bevatte d'vvyste, tgeen de Aerd' oyt vvel geviel.
 Dat sleet-vvys mindert, so t'verleden is onmoog'lijck
 En d'Hemel sy u troost.

Laurent

Wil t'Recht beloonen hoog'lijc.

Cinthia

De vrye stoutheyt deurt erbarmen (socht me Vrou)
 Datse heur met dees saeck, vvel-vvetent stillen sou:
 En hout my dit ten goen, ten besten (ben ic vvaerde)

Laurent

O Goden! oversienders van d'al-broosche Aerde
 Wat saken ongeval treft *Laurens* teedre moet?
 Wat tyts ramp schynich roest besvvalpt in overvloet
 Dees Ionge borst? Weer vars met duysent doon bevochten
 O vvreede staet des liefds. Ho! scheyding der genochten.
 Ach! scheuringh, dat Lents bloos, ontruct zyn Bloemen Crans,
 En leyt u aent verderf. Maer hoe? de Ring nochtans
 S'ist self. Ha! veynsaert dubbel vals, vvaer toe behanghen
 Met schyn-schoon dyn gelaet, op roose-bloose vvanghen
 De groene frisheyt eens vry-hartig Maegt vervvant,
 Nu roofde de Loov'ren van tyts bloemen omgerant
 T'ontsygt my, ongevoel rangt aen, en vvyst beneden
 Aen suchten diep bedout met lauvve traens becleeden
 Verradery vvaer deur, vvat offert ghy de gheest
 De geest die so gedient u Ziels schreum heeft geweest
 Verdient geen loon, so vvreet: nu legdy neer gedoken,
 En van een Moorder laes! het sinnen Choor ghebroken.

Dyn Cloecheyt overschalct, vwillen de Goden straff
 Dit deed een trouste vrient, wiens leven t'leven gaff,
 Aen u scheent, die bekent doots schult, in vaste boeyen
 Noch sult ghy u mijn borst met sulcke clagen moeyen
 Zijns schoone beeltenis, te jammer: Ay! me tyt,
 Wat leert ghy gryser, maect de tvvyffelingen quyt
 Hoe my verstant verbant de laster-schaduvv yslick,
 Deed ghy onGodlick vvreet tegen dyn selfs onvvysslick

t'Quaet loont zijn Meester. Can de Ridder dan ontslippen
 Dyn ademloose borst. Sou hy so henen glippen
 En laten geen gemerck tot rust van my gebiet
 V claegh ick Hemels heyr, en Goden vvatter schiet,
 De Zalen zijn te bang, de grove mueren vvelven
 Met vvaerheyt aen op mijn ancxtige nevel delven,
 De slaep die oyt vergat der slommerigen staet,
 Leyt rasende ontmant flux aenden dageraet
 Die vvil de Prins noch voor my leyden (ydel vvesen)
 Beroering al te dwaes, can u geen doot genesen:
 Hoorent de valscheyt die te kundigh is voor my
 En alder-lydelooste svvaer verradery,
 Vliet vande baen ghy svvacke ongeluckich leven.

In.

Daer wert eens geblasen op de wacht, van t'hoff.

Rodrigo.

GHy stomme Bodin, des vveer-claegs na-bootster spooch
 Vervveerde *Mammon* schaect *Veneti* braver vromen,
 Voldoet t'Frans bloet, tot schric, bet-kenners byt voorcomen
 t'Rou cauven, vvas dyn Eeuvv oyt anders als de roock

Gevangen vvilligt, met stil-morrhig byster braeck,
 Deursvveeft van overtuygs beroering, sterft duystvverven
 Rampsaligh vverck vvast dan vol-effent deur u sterven
 Ach neen. De Eelste Vrou, inbeelt ons droever saeck.

D'een om vvaerdy, harts bont-geuootten krits en strangh,
Ist recht de saeck, en met volcomen vvils vvt-voerigh
De gryse Rechters zijn, des vvercx niet min onroerigh,
Den tijt vvs levens: O *Laselua!* vvert niet langh.

Beslommer tyts schaeu moms vveerbarsse wissel staet.
Hoe treurt den Adel? Hoe ver vliet in corten tyden
Dyn roemgraeg ader storm, Wervvels, strems af te snyden
Van tvveen, vviens heerlick trost de romers: In de daet

Stont g'vveldigh, datse t'licht des VVerelts cost geciert
Doen g'nieten, t'vvaerd: Ha neen, t'is al te droef verleden.

Wt.

Antonio.

Siet Heer *Rodrigo*, die om Vrients vvil schynt t'onvreden
VVat vvt-comst sy ons tot gemeene noegh t'best viert
Veneetia tot rust en danck, na veel om-vvegen.

Rodrigo.

Van hooger vvichting ist vvtduyd'lick veel ghelegen

Dondalf

t'VVaer-schynich straf vvaert, brengt vvel vlac verdiensten veur.

Rodrigo.

Van machtich heysr beleyt vvas oyt quaet redder deur.

Antonio.

Devvijlt dus is, vvas t'riff ons over duysent mylen.

Dondalf

Te spaer, veur niet, het best bedencken ondervvülen.

Rodrigo.

Om na buer haet vvel vry te vveeren vande wal.

Dondalf

Onrecht vvroct help, vvercryght by volck en groot getal

Antonio.

Dit mochtmen aent verlies van *Menelaus* bevinden.

Rodrigo.

Tis kunst so straffen, onder Vrients en houvvten Vrinden

Dondalf

Der grooten evel, wrevel, heerst deur moetvvils brant

Rodrigo.

VVe daer t'Rijc so ontstaet te Velt deur onverstant.

Antonio.

Men moet het flux vvaerdy met moet recht ondertasten,

Na ouder seen, gedenck, niets veur vvtheemse gasten,
Geen som mach recht voldoen daer anders bloet betaelt.

Rodrigo.

Onhaylich vvaert beleggh.

Dondalf

En noodeloos verhaelt
De tijt-genooten vvaer recht onser te verfoeyen.

Rodrigo.

Devvijlt elcx hart niet can vervvachten van te moeyen
Vind' ick geraden t'volcx roep gans niet te versmaen.

Dondalf

Borger cleyn achting heeft soms groot gevvelt ontstaen,
Al vvarent Ridders, veur nu slaefsche onderdanen.

Antonio.

Wilt na op d'oude vvorck hun vvech aent harte baenen
Tot dattet oproer ryst, hoe raeckmer mee in stilt?

Wt.

Sargant

De Rechters eyschen u voornaemste datje vvilt
Boven verschynen.

Rodrigo.

Zijnsen al?

Sargant

Daed'lijck geseten.

Dondalf

Datter geen stucx onrecht met ondanc vvert vervveten
Gaen vvy, om onderstaen so d'uyterst vvert voor hant
Tot ons nae-Ievers vreed', opt zeegen-rijcke lant.

In

De Sargant blijft buyten.

Sargant

Hoe raeck an mannen? So de varsse vrees verstackse

Mesister

Is Heer *Rodrigo* op?

Sargant

So daedelijck, ick sprackse,
Hy is nau binnen.

Mesister

K'heb bootschap van ons volck met haest
Hem mond'lingh t'uyten.

Hy schelt

Sargant

Treet binnen dats u naest.

Mesister

Tis met gedoogen, k'acht de bode sal ons moeten.

sargeant.

Volght ghy al sachtjens by, en lochtich overvoeten,
Tis svvaerlic aenden Raet veur schelms feyt aengebrought
Straet-schenderijs moetvvil, met reden, datmen mocht
Noch svvaerder straffen. Om geen voet int feyt te gheven
Vermits de vverelt quaet en boosheyt vvil verheven
Is t'loon den Rechter dees toestemt op kunt na vvaert,
Waerom gegeven is, u t'Goddelijcke svvaert
De vvack're toesight, oft tyt schoon vvil aenbrengh raplijc
Wat gelter, als vergelt dick over-gaet te slaplijck:
Nu daer dan mannen comt, maken vvy ons op ganck.

In.

Delio comt in stadt met onbekende Cleeden, al stil.

Delio.

HEeft mijn vrients lust genoeg na seker vveken lanck,
 Gesloten zijn verbont, deur vrients liefds spotternye,
 Genoten d'schoonste mont, t'vvas nutter toe te wyen
 Mijn deuchtsaem Nymph, me Vrou *Laurentia*: Ach! goon
 Hoe raeck ick ergens kunt vvat lasten offer noon
 Hier deur ontstonden veur ons Ieuchden staet crancsinnich
 Bars tegen t'raetsaem goet, ten quade dubbel vinnigh
 In blinde slaverny, daer d'arbeyt niet verveelt
 Cypersche *Venus* vviens rol nemmermeer volspeelt
 Te recht u bracke aert, schuym-vrouwve toont ons vvonder
 Ach! schrickeloose schrick, en snel verbaesde donder:
 Wat porden my noch eer, gedachten vvaren ree?
 Vermocht ghy doen ghy vvaert vvt sulcken Vrienden bee
 Niet toeven noch voor vvijl, *ken cost*, t'hart d'vong my nader
 De Ziel tuygt, nu sy is een rader, of verrader
 Tegent aenclevent nut, het bruyen des nachts betrock,
 Ben onbekent gelant, vvel tot een meerder lock,
 Of noch vvel hoorent d'maer mijn vrient can laten rusten
 T'onrecht *Laurentia*: moort vvs versturven lusten,
 Is my alleen de schult die ick doe breken in
 V teeder soete seen, niet vvreeder als de Min
 Vereyschte, na de deugts behagelicke tuijgen,
 Vergeeft ick leef voor u, dan vrients last cost my buygen,
Laseiva dat ick dus mijn vvaertste Bruyt jaeg an
 De doodens prickel. Iae misschien ben oorsaeck van
 Des doots: Ach! hooge goon, doet my een vaste teecken,
 Ick sal my aen dees hoeck vvaer ergens nu versteecken,
 En hooren daer aen t'volck van laegen staet, hoe dat
 Ons vvonder is vergaen tot beste vande stadt
 Licht sullen sy mijn hart van alles doen verrechten.
 Holla.

de Waert

Alhier mijn Heer, vvat isser te beslechten?

Delio.

Niet sonders, isser plaets, doch licht genoeg voor my.
 Ter herberch.

de Waert

Mijn Heer hoort t'quam noyt in jaren by.

Sulcx te versoecken aen ons onvervvachte broeken.

Delio.

Geen commer toont u hart de maeg salt vvel verschocken
Doet plaets te rusten.

de Waert

Si Signoor dat isser vlack.

Delio.

Vaerdich ick volch u, treet my voren ondert dack,
Ick sie vvy vvillen tsaem vvel hand'len sout gelocken.

In.

Wachter op den Thoren.

Wachter

Van vvaer comt ons het volck op nieuwe leyde maren
Vroeg om becing'len nu, de vveet is: dat den dach
Van heden is, dat Laes! het svvaerste moet verswaren
Dees sterfdach, die verbaest een yeder gruvv'len mach.

O droevigh treur-spel vol van opgehoopte drucken
De Vrouw *Laurentia* is dood'lick Cranck, de rou
Vermant de jonge bloem, en sulcke ongelucken
Qvaet te versetten by de Liefde vande Vrouw.

De vrientschap vvas te groot, met schennis so te slechten,
Doch wat ist? tis geschiet, hy moet ten offer heen
t'vvart haest rontom beset, vol Heeren ende knechten,
Ach! VVerelt, vvats u roem? dus heyloos overleen.

Hier can dijn defticheyt noch groote macht niet baten,
De doot vvert u niet min geschoncken tot een deel
O vvancelbaer geluck, vvaer zijn u Ridders staten?
Tot Asschen stof vergaen, dijn ouer-heers juvveel

Ellendich Prins om u ist ingestelt te daghen
Heyloos begindy t'stuck, *Aurora* droevigh dect
Heur gouden aengesicht, den *Phoebo* laet zijn vvagen
Besvvercken, die met rou der eynden overtreect.

Hy blaest eens, ende wijckt binnen.

De Gaerde wt, besetten t'Perck des Rechters.

Sargant

Dat hier geen drang des volcx ontvveldicht u beschot,
Noch niet inbreken laet, deur giften of genot,

Plaetst ront en zyt gereet ter vvapen dus te vijnen,
want recht soms by veel volcx moet en sal onrecht schijnen
Hierom bevvaert u tot den Raet hier sy present,
Hy vveet vvat erven die de trou so onderkent:
Dat t'hoogh bevolen van ons meerder vvy betrachten

Mesister

De Signorie sult ghy dadelijck vervvachten.

Sargant

Ghy vvachters hout u daer aen desen hoeck beset
Alst d'vvijsen Raet beliefd' opt vlack na ouder vvet
Te treden, zijn vvy reet, de drangen zijn besloten.

Mesister

K'ga bootschap dragen.

sargiant.

Ny vvy zyn om af te stooten
Den Dou der Aerden, in ons oorden van gevvelt.

Wt.

*De gantsche Signorie comt wt, de Richters met lichten voor wt
dese setten haer op den stoel daer toe gestelt. Justitia staet int middel hoogh boven al, den
Adeldom rontom.*

Den eersten Richter, Rijchaert den Ouden.

GOde verstarct t'ghemoet met vvare vorderingen
En geef ons ijver tot rechts kennis aen te dringen
De loon sy vvraeck, beroept van huynen, doen vvy tsaem
Gevveldich dvvingen Goon: het vvaere in dyn naem,
t'Verdiende is bevveegt deur vvroeging des gemoets, wis,
Sergeanten brengt ons voor thart dat selfs spoet vol boets, is
Ter hoogster Vierschaer, nu van heden sy gedaeght

In.

Becommert hart, grypt moet, vvs ampts zyt onvertsaeght
Bevvaert der Vrouvven Eer, bedachtsaem met ghedulden
So ghy gestelt zyt hier tbeschulden of t'ontschulden
In s'Hemels eer voor t'al vrymoedigh tot vvaerdy,
Der goeden scherm-heers, op den boosen tyranny:
t'Wtroeyen t'ongeluck misgaen deur bystre sinnen.
En anders spiegel om tijts betering te vvinnen:
Die laes! te var verdoolt, vant heylsaem nut op Aert
Hoe't afgemaeyet vvar: Het quaetste sy ons vvaert,
So blint-vvoest ydel dol in duyvelsche gedachten.

Ghy die u hebt misgaen, t'geen vvy voor moorden achten
 En ons ter handen zyt gecomen byden Raet,
 Hebben te lang gedult, tot straffen over t'quaet
 Is dat ghy u misdaet bedenct, en bid aen Goode
 Hy nu medooft in dees voor-handen sware nooden.
 Op u bekentenis vvijsen vvy u tot pant
 So daed'lick dat u straft den Rechter inde hant,
 Om deurt scharp-snydigh svvaert de doot dus te be-erven.

Laselva.

Laselva is hier t'lest, dyn ruste door u sterven?
 Gevilliger en is ter vverelt nummer gheen
 Geoffert voor mijn vrient: die heeft voor my geleen
 Nu vaert vvel werelt. Comt o blyde uer my nader,
 Vergelt mijn valsche Lief, k'en gun meer iemants quader
 Ha! glorie rijcke dagh: So voert my dan ter plaets,
 En eynt mijn droeve tyt O *Delio*! vvat staets
 Rampsaligh werck. Comt, comt, helpt my aent eynt van lyden.

*Delio achter aen staende, dringht door de Wachters.
 tot veurde Rechters, en spreeckt.*

Delio.

Laselva nummermeer, en vvil de tyt der tyden
 Gedooogen t'ongeluck. Hier's *Delio*, u voor,
 Ontschuldicht sy mijn vrient, de vvond'ren dat ick hoor
 Verstommen t'hart, k'en can nau adem roeren binnen.

Laselva.

Ach! neen, k'deed u onrecht.

Delio.

Bedaert u naere sinnen
 T'sal openbaeren vvelcx feyts oorsaeck dat u sloegh

Laselva.

De Duyvelsche Santin, die so beveysd'lick loegh.

Rechter.

Laet ons t'vreemt schou-spel dan Heer *Delio* de claeerheynt
 Ghenieten.

Delio.

Rechters recht, dat sult ghy inder vvaerheynt
 Tot groot vervvonder dan, nu deur verbaestheys ry,
 Vertrect een vvijl, ontstrict de banden van dees vry
 Gheboren Ridder, die als spraeck-loos is vestorven.
 Wiens waerde ziel helaes! dees schant-vlec heeft vervvorven

Laselva nummermeer aenschout de heldre Son
Die als van huyden t'licht door d'gruwel niet en con
Vertoogen: comt met my ghy *Phoenix* van mijn leven

Laselva.

Tis d'aldersnootste roep, so wiltet my vergeven.

Delio.

Mijn Vrient, so niet, laet aff.

Rechter.

O wonders vvonder ijslick,
VVel duyster schadu comt ontsluyt u Poorten vvijslick
En lost een Trou Vriendin, die svvaerlick leyt gevaen,
VVy sullen na t'Paleys met grooter vreuchde gaen
So als noyt swaerder saeck ons harte heeft beseten.

Delio.

Laurentia u deel is my te droef om vveten,
Vriens deel quam rechter ty. *Veneetianen* an,
By dient noch VVerelts voor een Vrient verlossen can.

In.

*Sy tesamen trompettende in, de Rechters veur, daerna Delio ende Laselva, daerna de Signorie,
de Sargeant ende knechten daer aen.*

T'snel vlieghent Gherucht.

Gerucht

D'Heyloose Hoer so haest sy dese maer vernam
Dat *Delio* hier vvas, so isse als verdvveenen
Wel denckent dat de schult heur te betalen quam,
En niemant vveet tot noch waer *Cinthia* is heenen.

Die so onmenschlijck heeft gevvrocht deur valsche haet,
En heeft de vvaertste Vrou vvt vveemoed so verslaghen,
Dat tusschen doot en heur niet veel vvas, diens gelaet
Verquicte als t'jong hart heur Ridders oogen sagen.

Wie sou gelooven niet, het teycken datse sagh
Welcx ongetrouvver daet sy nummer cost vergeten
Nu comt de schelmery te seker aenden dach
Waer by soo veel ontroers onsaligh is versleten.

D'omstaenders hebben voort d'Historie wel verstaen
Laselva is ten huys van *Delio* ontfangen,
 Haest wert de Bruyloft, die nu onvermoet comt aen,
 En scheurt der nijden swels verwoede dichte drangen.

En scheurt de waen vermomt, verstomt t'vals glinstrent gout
 Met groene frisheyt vol *Laurieren* blyde telghen
 Iaerlicx, O Helden dees voornaemste dach behout,
 Waer in ghy al de vreucht niet machtigh zyt te swelghen.

Hoe d'een u was een kint, en d'ander aenghelijft
 De swaerste saken zijn dus wel gevallen, binnen
Italia, nu Cruyft u blonde star, en blijft
 V rust, der Franschen vreed, ghy alles sult verwinnen.

Dus dan eersaem vergaer, wt lust ten goeden duy
 T'gheen Speel-wijs is bewrocht, leersaem deur Redens Conste,
 Aen-neemt s'Vrients diensten, doch verlaeter *Mome* wt,
 Hoe groot was d'aenvanck, die geschiet *Wt s'Levens Ionste*.

EYNDE DES SPELS.

Bemindt de Waerheyt.

Deur Ian Sievertsen Colm.

Mey-Liedt.**Op de Uoyse:*****t'Veeldighe Haesgen datter streeft, &c.***

REyt nu *Bataefsche* Maegden soet,
 Amstelsche schoone gaerden,
 Waer oyt s'harts lusten paerden,
 Hollants *Heliconinnen* vroet,
 Ziet u gheschoncken waerden
 Maya tijdt openbaerden
 Met schreum in u gunst,
 Neemt de wil aen veur Cunst,
 T'spieghel-boeck veur ghemelt
 Tuycht van Liefdens ghewelt,
 Vrienden dienst vertelt,
Delio ghy Helt,
 Zijt roem der Aerden.

Cunst-locsters neemt der lusten stout
 Vry by u lieve sinnen,
 En al die Waerheyt Minnen,
 Treet in't ontloken groene Wout
 Deuchd'rijcke *Dianinnen*,
 s'Harts waere frisheyt winnen,
 Meer clærheyt deurvoelt,
 En vernoecht s'hettens swoelt,
 Lief aemtochtighe lust,
 Tot wel waerdigher rust,
 Blye Lent en kust,
 T'soetste wert gheblust,
 By d'Bosch Goddinnen.

Ziet ons ghecruyfde Flora uyt,
 Met dees *Hamadriaden*,
 Poesele *Nymphiens* baden,
 T'gunt u *Tytens* morghen bruyt,
 Voorbaenster *Phoebi* raden,
 Lusts ijver dect veel schaden,
 Crioelt volle vreucht
 Acht de tijdt als ghy meucht,
 Daer noyt *Mome* by let,
 Liefdes g'noeghend' beset
 Aenghenaeme Wet,
 Wacht u *Venus* net,
 T'soet sou verladen.

t'Rijc t'geen heylsamich eeren mach
 Wensch ick u *Battavieren*,
 t'Hoogh van groen Lauwerieren,
 Daerment in *Liefde bloeyen* sach,
 Op groene Eglentieren,
 t'Vlugh-Choorigh tierelieren
 Stijght heen nae t'ghestart,

Loff *Maya* soo vart,
Die treckt yeder tree,
Tot wel saligher vree,
Titer midts zijn Vee,
Neurt soo rustigh mee,
Liefdd kant bestieren.

Prince.

Hier mee Princesgens niet soo wreet,
Als wel d'Italie Vrouwe,
Lost die vergheven souwe,
T'bloey-lootken u in als bereet,
Heeft Redens-lust doen bouwen,
T'best wil voor eyghen houwen,
Van twee quaden kiest // eer ghy nutter verliest
Hier meed' int gheley // van u gunst-grase Wey,
Stel ick dat de Mey // u aen *Hebes* Rey,
Als sal vertrouwen.

FINIS.

Bemindt de Waerheyt.